

Rhetorical Fantasy-Theme Criticism of "Disappointed Adolescent, Euphoria in the Moment" on Poorblack's Instagram Page

Hafize Mahdiyan *

PhD in Culture and Communication Science,
Director of the Communication Department of the
Cognition Institute.

Abstract

In the present era, and in Baudrillard's terms, the "era of simulation" has seen postmodern aesthetics permeate various aspects of art and media. Authenticity and meaning have been subjected to satire, with hyperreality taking center stage. As Bauman aptly notes, "Postmodernity is most distinctly marked by its 'destructive' nature; a destructiveness that mocks and erases everything." In contemporary art and media, the aesthetic sensibilities of the late modern period often emphasize deconstruction and style. This characteristic aesthetic trend can be observed in the profusion of works generated on social networks. Additionally, the medium of communication during the late modern age boasts a unique aesthetic that sets it apart from the aesthetics of the modern period, with regards to both format and essence. Instagram, being a relatively novel platform that embodies the spirit of modern simulation, has emerged as a prominent venue for the creation of visual works influenced by postmodern aesthetics. This aesthetic trend is notably characterized by its increasing representation of meaningless works, thereby rejecting the fundamental principles of modern aesthetics and replacing them with an aesthetic that prioritizes style over substance. In line with its rejection of established notions of meaning and content, the era of simulation further extends this rejection to accepted narratives about knowledge and truth. Instead of

* Corresponding Author: hafizemahdiyan@yahoo.com

How to Cite: Mahdiyan, H. (2023). Rhetorical Fantasy-Theme Criticism of "Disappointed Adolescent, Euphoria in the Moment" on Poorblack's Instagram Page, *Journal of New Media Studies*, 9(36), 141-186. DOI: 10.22054/nms.2022.63661.1275

asserting definitive knowledge, this era embraces relativism and uncertainty, positioning them as the new standard for knowledge.

The prevalence of postmodern aesthetics in media has rapidly expanded the culture of fame and celebrity. As adolescents, who naturally seek to be recognized and admired, flock to social media platforms, they do so without adhering to the modernist aesthetics that were previously considered desirable attributes such as gravity, cohesiveness, innovation, influence, and abstraction. In contrast, the aesthetic preferences of the current era prioritize a more lighthearted and relatable tone. Instead of adhering to established aesthetics, these adolescents find themselves immersed in superficial echo chambers, attracting an audience that shares similar views and becoming increasingly reliant on that attention. Conversely, their audience loses a proper understanding of reality, as Baudrillard suggests that the dominance of mass media images can “confuse our perception of what we want.” An important aesthetic element found on social media platforms like Instagram and others that are visually oriented, is the “individual-turned-brand,” who becomes a piece of consumable media in themselves. These platforms place significant emphasis on the celebrity's representation of their self, making it clear that “views” are central to virtual representations. Within this space, whatever is “seen” more often tends to be perceived as more desirable, leading individuals to go to great lengths to become “more viewable” in order to break into the world of “brands.”

Research Question(s)

In this study, we aim to delve into the elements of formal and content-based aesthetics of postmodernism through the lens of rhetorical analysis, using one of the most popular Instagram pages for teenagers as our case study.

Our aim in this study is to gain a precise understanding of these types of adolescent Instagram pages that produce content in a distinctive style. Consequently, we attempt to answer the following questions: What is the difference between postmodern aesthetics and modern aesthetics, and what are the core components that characterize each aesthetic system? This study intends to delve into the intriguing relationship between postmodern aesthetics and the content creation of young micro-celebrities on Instagram. Moreover, we aim to explore the main fantasy and dream that these micro-celebrity pages seek to

sell. Additionally, we shall investigate the place of quality artistic style and meaning in the content of these social media influencers.

Literature Review

The majority of scientific research pertaining to the interplay between adolescents and social media tends to emphasize the impacts of social media on adolescents. Conversely, investigations into the world of postmodern aesthetics have largely focused on fields such as cinema, architecture, and the visual arts. Thus, no major research has yet been conducted on the themes of micro-celebrities, adolescent social media users, media aesthetics, and postmodernism, which examines the influence of postmodern aesthetics on their social media pages. For reference, some research has been carried out on "social media aesthetics" and "representations of the self in social media," as follows:

Mohammadvali and Sojjudi (2014) examine the complex topic of authorship and presence within social media in their work titled "Redefining the Authorship Issue through Social Media." They explore the issue of authorship in two main areas: content and audience. The authors highlight the potential of social media to generate and appreciate novel aesthetics, bringing about a transformative shift in our understanding of authorship and aesthetics.

In his work "Postmedia Aesthetics," Lev Manovich proposes a redefinition of the concept of media, replacing it with new concepts derived from computer and network culture. Manovich asserts that this redefinition is essential in order to explain the nature of postmedia aesthetics. Additionally, he outlines the key requirements that this new aesthetic system should meet: namely, it must elucidate how cultural objects organize data and structure the user's experience of data, while incorporating new concepts, metaphors, and functions from the computer and network era.

In the article "The Representation of Everyday Life on the Pages of Instagram Microcelebrities," Mehrpour (2019) examines the themes present in the everyday lives of these influencers through the analysis of six prominent Instagram pages. This study reveals seven key themes: consumerism, luxury orientation, pretense, ancient rituals, creativity, norm-breaking, and creating memories.

Methodology

To ensure a comprehensive understanding of the pages in question, it is essential to analyze both their content and aesthetic form. To examine the content aesthetics, the fantasy-theme method of rhetorical criticism will be applied. Additionally, to understand the aesthetic form of these pages, our attention will focus on technical codes, drawing from the principles of semiotics in video works. Rhetoric is defined as the "effective use of language for persuasion" or "the study of style and structure in writing or speech." Fantasy-theme critique, introduced by Bormann as a method of analyzing worldviews, is one of the rhetorical critique methods. In this context, the term "fantasy" does not refer to imagination or fictional stories; rather, it denotes the shared worldview found in an artist's works (Foss, 2009:98).

According to Foss (2009:101), the artifact analysis in the fantasy-theme critique method consists of a two-step process:

A. Encoding the artifact based on character, setting, and action; these three components are the main factors in creating a fantasy.

B. Reconstructing the rhetorical conception based on the fantasy.

To analyze the postmodern aesthetics of the "poorblack" page, we must examine both its "form" and "content." Here's how we will approach the analysis:

- To dissect the "content" appeal, we utilized the method of fantasy-theme critique, inspecting 60 artifacts uploaded over a ten-month duration (June 2021 to March 2022). Initially, we concentrated our analysis on the examination of the triad of character, setting, and action within each artifact.
- In the second stage, the primary topics of each artifact have been extracted based on the analysis conducted in the first stage. Subsequently, by segregating and organizing the themes of the artifacts, we arrive at the overarching or principal fantasies that define the artifact. Lastly, by taking into account the frequency of each theme, character, and setting, a final evaluation of the page's appeal and its fundamental fantasy is achieved.

- In order to grasp the formal aesthetic of this page, its appeal has been scrutinized based on the following technical elements:

Results

The findings indicate that six primary themes are prevalent in the examined artifacts: challenges associated with parent-child, school-student, and peer relationships; self-mockery; the hyperbolization of everyday clichés; meaningless joy; representation of contradictions; and categorizations. By assessing the frequency of the fantasies, it can be deduced that the primary fantasy-theme of this page revolves around "disgruntled youth, joy in the moment." Self-mockery and accepting dissatisfaction constitute the unconscious reactions to disappointments.

In light of the frequency of each theme, character, and situation (as described in the table below), the findings are intriguing. Evidently, "parent-child challenges" and "self-mockery" figure prominently among the frequent themes on the page. The characters of Parisa, mother, father, and school staff appear most frequently, respectively. The location of "home" emerges with the highest repetition across diverse scenarios.

Other (street, park, car, barber shop, desert...)	17
School	6
Home	38
other	13
crush	2
Neighbor	2
Friend	6
classmate	4
School Staff	9
Father	12
Mother	23
Parisa	24
Categorization	5
Exaggerating everyday clichés	10
Representing	5
Meaningless joy	8
Self-mockery	14
Peer relationship challenges	8
School-child challenges	6
Parent-child challenges	25

Evidently, the most prevalent fantasy-theme is the challenges in parent-child relationships. Notably, the characters of Parisa, mother, and father, as well as the setting of the home, are the most frequent. It is observed that a form of dissatisfaction arises due to the denial, ridicule, and neglect that adolescents face from the older generation. It further suggests that this dissatisfaction might stem from a desirable relationship with the previous generation and as an act of protest

against traditional familial and social structures. Although the page "poorblack" may not overtly advocate for a rational reaction to demonstrate the autonomy of adolescents, its appeal lies in the subtle suggestion to accept dissatisfaction and engage in self-mockery in response to difficulties. While there may not be a direct call to action, the page serves as a platform for self-expression and connection among adolescents who share similar experiences, fostering a sense of shared identity and understanding. Self-mockery indicates that the adolescent has accepted the denial and ridicule of their character, to a certain extent even ridiculing themselves. The route for fleeing from all this denial lies in "exhilaration." The act of making meaningless jokes or engaging in frivolous amusement is a temporary way to evade the realities of life and avert any prospects of reformation. In other words: "Seeing as you are misunderstood, there is no need to try; just use me and find pleasure in these fleeting moments."

Discussion

The growing phenomenon of microcelebrities, micro bloggers, and even less prominent individuals who have not yet fully entered the realm of fame operate within the capitalist framework of fame and self-branding. Both consciously and unconsciously, they serve as the artistic and media extensions of the capitalist system, injecting momentary pleasure in order to control the discontent of socially unequal classes. Adorno asserts that this kind of mass media leads the audience to become indifferent to reality, instead gravitating towards entertainment that does not demand much attention. (Adorno, 1961: 309-310). These types of pages are entirely reliant on the skewed preferences of the audience living in the postmodern era. The foundation of postmodernism, characterized by living in the moment, temporary happiness, mockery of life, disregard for broader concepts, and meaninglessness, has permeated the art and culture of societies. Thus, we observe indications of this phenomenon in phenomena such as Instagram pages.

In the current era of visual media, numerous adolescents enter the realm of social media with the aspiration of "being seen" and attaining online celebrity status, often producing low-quality works. Such works are not subject to the stringent form and content scrutiny of traditional media, such as television or cinema. They require minimal costs, expertise, or time to produce, and are immediately accessible to


the audience without the need for approval or screening. Moreover, these creations facilitate direct feedback from the audience to the creators, devoid of any unnecessary delays. One essential approach for engaging with adolescents in the postmodern era is to appeal to national values. By recognizing and acknowledging genuine Iranian heroes who can truly compete with the ephemeral celebrities of this era, it can be a significant step towards mitigating the disillusionment of Iranian youth and motivating them towards constructive individual and communal actions.

Keywords: Postmodern Aesthetics, Micro Celebrity, Rhetorical Fantasy-Theme Criticism, Adolescent, Poorblack.





زیبایی‌شناسی پست‌مدرن و میکروسلبریتی‌های نوجوان (تحلیل رتوریک فانتزی «نوجوان سرخورده: سرخوشی در لحظه» در صفحه اینستاگرام poorblack)

حفیظه مهدیان  * دکتری فرهنگ و ارتباطات و مدیر گروه ارتباطات موسسه شناخت

چکیده

زیبایی‌شناسی پست‌مدرن، زیبایی‌شناسی فروکاهنده، تقلیل‌دهنده و سبک‌گراست که در بسیاری از آثار تولیدشده در شبکه‌های اجتماعی مشاهده می‌شود. با حاکمیت زیبایی‌شناسی رسانه‌های مجازی عصر پست‌مدرن، فرهنگ سلبریتسم به سرعت گسترش پیدا کرد. در این عصر «رسانه‌های ارائه‌گر»، نوجوانان ترغیب شده‌اند تا مبتنی بر زیبایی‌شناسی پست‌مدرن و بی‌نیازی از تمیزی‌های فرمی و محتوایی سخت‌گیرانه‌ی رسانه‌های مدرن، میکروسلبریتی‌های عصر خود باشند. این پژوهش با مطالعه موردی یکی از صفحات تینجری پر مخاطب سعی دارد مؤلفه‌های زیبایی‌شناسی پست‌مدرن را در این صفحه تحلیل کند. بدین منظور لازم است «فرم» و «محتوا»ی صفحه به موازات هم تحلیل شود: برای بررسی زیبایی‌شناسی «محتوایی»، از روش تحلیل رتوریک نقد زمینه فانتزی استفاده شده است و برای درک زیبایی‌شناسی فرمی این صفحه، بر اساس نشانه‌شناسی آثار ویدئویی، بر رمزگان فنی همچون موسیقی، کاراکترسازی، زیبایی بصری (میزانسن، گریم، نورپردازی...)، بینامتنیت، تمرکز کرده‌ایم. نتایج، نشان از شش مضمون اصلی در آرتیفکت‌های صفحه دارد: چالش‌های والد-فرزندی، مدرسه-دانش‌آموزی، همالانی؛ هجو خویشتن؛ اغراق در کلیشه‌های روزمره؛ سرخوشی‌های تهی از معنا؛ بازنمایی تناقض؛ گونه‌بندی‌ها. با در نظر گرفتن بسامد زمینه فانتزی صفحه این نتیجه گرفته می‌شود که زمینه فانتزی اصلی این صفحه «نوجوان سرخورده؛ سرخوشی در لحظه» است. هجو خویشتن و پذیرفتن سرخوردگی، تنها کنشی است که ناخودآگاه در مقابله با سرخوردگی‌ها پیش گرفته شده است.

کلیدواژه‌ها: زیبایی‌شناسی پست‌مدرن، میکروسلبریتی، نوجوان، تحلیل رتوریک، نقد زمینه فانتزی، poorblack.

این مقاله بخشی از پروژه «جذابیت رسانه‌ای» در موسسه شناخت است.

* نویسنده مسئول: hafizemahdian@yahoo.com

1. presentational media

۱- مقدمه و بیان مسئله

در عصر کنونی و به تعبیر بودریار عصر وانمایی^۱، زیبایی‌شناسی پست‌مدرن بسیاری از ساحت‌های هنر و رسانه را دربر گرفته و مبتنی بر فراواقعیت‌ها و حادواقعیت‌های برساختی‌اش، اصالت و معنا را به سخره گرفته و یا به گفته باومن ویران کرده است: «پست‌مدرنیته بیش از هر چیز به واسطه «ویرانگر» بودنش مشخص می‌شود؛ ویرانگری‌ای که همه‌چیز را به سخره می‌گیرد، می‌فرساید و محو می‌کند» (باومن، ۱۳۸۴: ۸).

تکامل رسانه‌های جمعی یکی از عوامل مهم پیدایش عصر وانمایی و جامعه پست‌مدرن است. در این جامعه که عمیقاً «رسانه‌ای شده» است، انگاره اصیل واقعیت، جای خود را به انگاره‌ای مبتنی بر چندگانگی و کثرت و درنهایت افول اصل بی‌چون و چرای واقعیت داده است (مهدی‌زاده، ۱۳۸۹: ۲۷۶). در این جامعه انسان با فوران تصویر و داده روبروست و زمانی برای رجوع به خویشتن و تأمل درباره دریافتی‌های ذهنی پیدا نمی‌کند. تصاویر از پی هم می‌آیند، سرخوشی سطحی ایجاد می‌کنند و ذهن مخاطب را برای دریافت تصویر جدیدتر به ولع می‌اندازند. این گردش رسانه‌ای به حدی است که بودریار از آن به‌عنوان هرزگی اطلاعات یاد می‌کند. وی «قدرت رسانه‌ها در اشباع جامعه از طریق وانمایی‌های مشمژکننده را به پورنوگرافی اطلاعات و ارتباطات تعبیر کرده و آن را سرخوشی یا جنون ارتباطات می‌نامد» (Laughey, 2007: 150).

رسانه‌های عصر پست‌مدرن، زیبایی‌شناسی منحصر به خود را دارند که هم در ساختار فرمی و هم در معنا، از زیبایی‌شناسی مدرن متمایز است. اینستاگرام به‌عنوان یکی از جدیدترین رسانه‌های منطبق بر عصر وانمایی، از طریق بازنمایی فزاینده‌ی آثار خالی از معنا، گام عمیقی در تولیدات نمایشی مبتنی بر زیبایی‌شناسی پست‌مدرن برداشته است؛ زیبایی‌شناسی‌ای که به گفته نظریه پردازان فرهنگ و رسانه، «رمزگان‌های زیبایی‌شناختی و هنری مدرنیته را رد می‌کند» (اسمیت، ۱۳۸۳: ۳۳۸) و زیبایی‌شناسی التقاطی خود را جایگزین می‌کند. همان‌گونه که در حوزه معنا و محتوا، فرارواپت‌های خط‌کشی شده

درباره شناخت و حقیقت را رد می‌کند و در مقابل، نسبی‌گرایی، عدم قطعیت و یقین را در جایگاه شناخت می‌نشانند؛ بنابراین رسانه‌های عصر پست‌مدرن که به گفته باومن جهانی متغیر و فاقد گزینه‌های روشن است، به مثابه «اجتماعات تخیلی» عمل می‌کنند که نقطه ثقلشان، توجه عمومی است. می‌توان اکوچمبرهای فضای مجازی را نمونه بارزی از این اجتماعات تخیلی در نظر گرفت. در این عرصه‌ی انتخاب‌های آزاد و نسبی، اکوچمبرها، گروه‌ها و صفحه‌هایی مورد اقبال مردم واقع می‌شوند که بیشتر بتوانند نظر مخاطب را به خود جلب کنند، چنانچه باومن می‌نویسد: «اقتدار اجتماع تخیلی، تابع توجه عمومی است و جلب توجه عمومی مستلزم نمایش‌های جذاب است» (باومن، ۱۳۸۴: ۲۷) و نمایش‌های جذاب در عصر رسانه‌های وانمایی شده، زیبایی‌شناسی منطبق بر همین عصر یعنی پست‌مدرنیته را می‌طلبد.

با حاکمیت زیبایی‌شناسی رسانه‌های مجازی عصر پست‌مدرن، فرهنگ شهرت و سلبریتی‌زم به سرعت گسترش پیدا کرد و با اوج گرفتن فرهنگ شهرت و تسهیل راه‌های «دیده شدن»، نوجوانان، این قشر پر شورِ علاقه‌مند به «قهرمان شدن»، وارد فضای مجازی شده و بدون پایبندی به «رمزگان‌های زیبایی‌شناسی مدرنیسم که غالباً آثاری مطلوب و عمیقاً جدی، منسجم، نوآورانه، نافذ، انتزاعی و تحت اقتدار نبوغ فردی بودند» (اسمیت، ۱۳۸۳: ۳۴۴) در اکوچمبرهای سطحی شبیه به هم، به جذب مخاطب به خصوص مخاطب نوجوان مشغول شدند. مشغولیتی که آن‌ها را هرچه بیشتر تشنه‌ی دیده شدن می‌کند و برای مخاطبشان، خسارتی جز نبود شدن درک درست واقعیت دربر ندارد، چنانچه بودریار معتقد است سلطه تصاویر رسانه‌های جمعی «درک ما را از دانستن آنچه می‌خواهیم آشفته می‌سازند» (Baudrillard, 1985: 129-132، به نقل از Laughey, 2007: 150).

در این پژوهش قصد داریم با استفاده از تحلیل رتوریک، مؤلفه‌های فرمی و محتوایی زیبایی‌شناختی پست‌مدرن را در یکی از صفحات تینیجری پرمخاطب اینستاگرام واکاوی کنیم. این کاوش کمک می‌کند فهم دقیقی از بسیاری از صفحات مربوط به نوجوانان که در همین سبک مشغول به تولید پیام هستند حاصل شود. در مطالعه موردی این پژوهش، از

صفحاتی که کاملاً مبتنی بر نگاه‌های غربی است یا از رنگ و بوی هویت ایرانی خالی است، استفاده نشده و سعی شده صفحه‌ای انتخاب شود که حتی المقدور بتوان مؤلفه‌هایی از نوجوان ایرانی در آن یافت. علت انتخاب صفحه پریسا پورمشکی (۱۴۰۰)، شبیه بودن وی با نوع نوجوان ایرانی است. او سعی نمی‌کند در دریای موج اینفلوئنسرهای اینستاگرامی، سوار بر امواج شهرت از مخاطب بالا زده و با نگاهی بالا به پایین با او تعامل کند. به‌عنوان مثال نوع لباس پوشیدن او در «خانه»، مشابه دخترانگی ایرانی در این دوران است. غالباً از تشرت نیمه‌آستین و شلوار استفاده می‌کند و از لباس‌های برهنه یا تنگ که مختص نمایش اندام زنانه است، استفاده نمی‌کند. هرچند لباس‌های خانگی وی، بسیار متنوع و با رنگ‌بندی و طرح‌های جذاب است و همچنین دائماً مدل و رنگ مو یا کلاه‌گیس خود را تغییر می‌دهد، اما این تنوع او را از دایره نوجوان ایرانی خارج نمی‌کند و این همانندی، یکی از عوامل مهم جذابیت پوربلک برای نوجوانان است. هرچند این میکروسلبریتی، تقابل‌هایی نیز با نوع نوجوان ایرانی دارد مثلاً این که پورمشکی بدون استفاده از حجاب عرف دختر ایرانی در اینستاگرام که عرصه‌ای عمومی و اجتماعی است، ظاهر می‌شود و این خود نوعی هنجارشکنی و شکست چارچوب‌های معمول عفاف دختر ایرانی است؛ اما از سوی دیگر، پورمشکی در چارچوب اینستاگرام، جزء شخصیت‌های فاقد حجاب شمرده نمی‌شود و در ویدئوهای درخواستی از فالورها نیز تأکید بر حجاب می‌کند. می‌توان گفت وی که سعی دارد همیشه با استفاده از کلاه بخشی از سر خود را بپوشاند، در عرف محجوب‌های اینستاگرامی که غالباً به پوشش دایره‌ای از وسط سر اکتفا می‌کنند و اندام برهنه خود را نمایش نمی‌دهند، فردی محجوب محسوب می‌شود. این همان نقاط پست‌مدرنی است که بیشتر توضیح داده خواهد شد. دلیل انتخاب این صفحه نیز همین است.

۲- مرور نظری

برای تحلیل زیبایی‌شناسی پست‌مدرن در صفحات میکروسلبریتی‌های نوجوان لازم است، ادبیات نظری «زیبایی‌شناسی پست‌مدرن» و مؤلفه‌های اصلی این مفهوم از منظر اندیشمندان

شاخص مطالعات پست‌مدرنیسم بیان شود:

۱-۲- زیبایی‌شناسی پست‌مدرن؛ منطق فرهنگی نظام سرمایه‌داری

مهم‌ترین مسئله در هنر و رسانه پست‌مدرن، گره خوردن آن با اقتصاد و بخصوص مقوله مصرف است که زیبایی‌شناسی دوران پست‌مدرن را تحت تأثیر قرار داده است. جیمسون، پست‌مدرنیسم و سرمایه‌داری را دارای چنان پیوند نزدیکی می‌بیند که معتقد است «هر موضعی در قبال پست‌مدرنیسم در فرهنگ... نوعی موضع‌گیری سیاسی در قبال ماهیت چندملیتی سرمایه‌داری امروز است» (Jameson, 1948: 55). وی با پیوند دادن وضعیت پست‌مدرن با شرایط اجتماعی، سیاسی و تاریخی، پست‌مدرنیسم را بیان سرمایه‌داری متأخر در سطحی متنی و زیبایی‌شناختی می‌داند (مهدی‌زاده، ۱۳۸۹: ۲۸۹) و معتقد است «همان‌طور که سرمایه‌داری منطق اقتصادی دارد، منطق فرهنگی نیز دارد و منطق فرهنگی سرمایه‌داری متأخر، پست‌مدرنیسم است. از نظر وی پست‌مدرنیسم چیزی شبیه ترجمه لفظی شناسه‌ی اقتصادی سرمایه‌داری متأخر در زبان فرهنگی است (رابرتس، ۱۳۸۶: ۱۵۴ و ۱۶۵). از دیدگاه جیمسون مؤلفه بارز سرمایه‌داری متأخر، گردش سریع نشانه‌ها و نمادها و جریان‌های جهانی اطلاعات است که منجر به ایجاد جهانی می‌شود که در آن رسانه‌ها، سبک‌های جدید، مدها و تصاویر، اهمیتی فزاینده دارند. در نتیجه، فرهنگی حاصل می‌شود که در آن، تولیدات بی‌وقفه جایگزین یکدیگر می‌شوند و وجه بارز این فرهنگ، سطحی بودن است (اسمیت، ۱۳۸۳: ۳۵۵) و به گفته بودریار، این همان «طلیحه فرهنگ‌های مصرفی [مبتنی بر سرمایه‌داری متأخر است که] اساس مرزبندی‌های معمول بین هنر والا و هنر نازل، امور عمیق و امور سطحی، فرهنگ و کالا، دال و مدلول و نفس ایده‌ی نیازهای انسانی را برای برآورده ساختن آن‌ها در ورطه تردید افکنده است» (مهدی‌زاده، ۱۳۸۹: ۲۷۶)؛ بنابراین زیبایی‌شناسی اثر هنری و رسانه‌ای در عصر پست‌مدرن، گریزگاه بودن برای فشار زندگی در نظام سرمایه‌داری است. این آثار علی‌رغم نازل بودن کیفی به این دلیل زیبا قلمداد می‌شوند و مخاطب را جذب می‌کنند که گریز موقتی از واقعیت زندگی در نظام سرمایه‌داری را به دنبال دارند. تحلیل آدرنو از موسیقی عامه می‌تواند در اینجا کارآمد

باشد:

«هدف اصلی موسیقی احساساتی ارائه یک راه‌گریز موقت از این آگاهی است که فرد در زندگی خود به آرزوهایش نرسیده است... موسیقی احساساتی به تصویر مادری می‌ماند که به کودک خود می‌گوید «بیا و گریه کن، کودکم». برای توده‌ها به‌منزله یک تخلیه هیجانی است، اما نوعی تخلیه هیجانی که بیشتر آن‌ها را کنترل می‌کند... این نوع که موسیقی به شنونده‌های خود اجازه می‌دهد آزرده‌گی و اندوه خود را اعتراف کنند، آن‌ها را از طریق این «گریز» با وابستگی اجتماعی‌شان سازش می‌دهد» (Adorno, 1961: 313-314).

به تعبیر دیگر، پدیده‌های فرهنگی [مانند صفحات فضای مجازی] به‌عنوان شکلی از سیمان اجتماعی عمل می‌کنند که بین مردم و سرنوشتشان سازگاری به وجود آورند، مردمی که در جوامع سرمایه‌داری زندگی محدود، توأم با فقدان و نارضایتی دارند (استریناتی، ۱۳۹۲: ۱۰۱).

۲-۲- سبک‌گرایی و مرگ محتوا

در زیبایی‌شناسی پست‌مدرن، سطح و سبک مهم‌تر از عمق و محتوا هستند و به تعبیر هاروی در این چارچوب زیبایی‌شناختی، «تصاویر بر روایت سیطره می‌یابند» (Harvey, 1989: 347-348)، در نتیجه سطح و سبک یعنی ظاهر مسائل و سرگرم‌کننده بودن آن‌ها به بهای از میان رفتن محتوا و معنا مورد توجه قرار می‌گیرند و خصوصیات چون کیفیت هنری، انسجام، برجستگی، اصالت، واقع‌گرایی و ژرفای فکری اهمیت خود را از دست می‌دهند (استریناتی، ۱۳۹۲: ۲۹۵) و به‌جای آن «جنبه‌های سبکی نظیر نقیضه (پارودی)، هزل و کنایه (آیرونی) و التقاط‌گرایی عامه‌پسند رواج می‌یابند» (اسمیت، ۱۳۸۳: ۳۴۱).

هم‌زمان با اوج گرفتن بازنمایی‌های رسانه‌ای از واقعیت، مخاطب امکان تجربه‌ی اشکال مختلف واقعیت را پیدا می‌کند و این همانندسازی‌های سطحی، جایگزین هم‌تایان واقعی خود می‌شوند (استریناتی، ۱۳۹۲: ۲۹۵). مفهوم حادواقعیت بودریا ناظر بر همین امر

است. از منظر وی، وانمایی^۱ تمایز بین تصویر و دیگر مراتب تجربه را محو می‌کند، یا به عبارتی مرز بین واقعیت و تصویر را مخدوش می‌کند. درست در همان مرحله‌ای که جهان، آکنده از اطلاعات می‌شود، خالی و عاری از معنا می‌شود. در نتیجه مخاطب با انبوهی بی‌شمار از تصاویر ذهنی روبروست که درون آن چیزی برای فهمیدن نیست (مهدی‌زاده، ۱۳۸۹: ۲۸۰-۲۸۱) و در نتیجه هر چه بیشتر، تصویر به خاطر خود تصویر مصرف می‌شود، نه ایده و محتوایی که ممکن است داشته باشد.

۲-۳- التقاط

مفهوم التقاط^۲، هسته اصلی [زیبایی‌شناسی] پست‌مدرنیستی است و به معنای ناپدید شدن فردیت و اصیل بودن است. لافی تأکید می‌کند که این مفهوم متفاوت از رفتار تقلیدی شوخ‌طبعانه است (Laughey, 2007: 155). التقاط، تکنیک منحصر به فرد پست‌مدرنیسم است که وجود نسخه اصلی را برای تقلید کردن رد می‌کند، برخلاف تقلید شوخ‌طبعانه که صرفاً ادای نسخه اصلی را در می‌آورد. التقاط هدف طنز آمیز ندارد و تقلید را از نسخه اصلی تفکیک نمی‌کند (مهدی‌زاده، ۱۳۸۹: ۲۹۰-۲۹۱). در بسیاری از آثار هنری پست‌مدرن، می‌بینیم که تمامی میراث هنری از یونان و روم باستان گرفته تا هنر مسیحیت قرون میانه و هنر کلام، رماتیک و رئالیسم و تمامی عرصه‌های هنر مدرن، وارد فضای پست‌مدرن شده‌اند، بی‌آنکه یکی بر دیگری برتری داده شود (بانکی‌پور، ۱۳۸۴: ۱۳۷) و این نیز وجه دیگری از التقاط پست‌مدرنیستی است.

مفهوم التقاط، پیوند تنگاتنگی با نظریه جیمسون درباره «بینامتنیت»^۳ دارد. جیمسون بینامتنیت را ویژگی ذاتی تأثیر زیبایی‌شناختی و عمق شبه‌تاریخی تعریف می‌کند که در آن تاریخ بازنمایی شده در سبک‌های زیبایی‌شناختی، جایگزین تاریخ واقعی می‌شود. وی معتقد است در بینامتنیت، نمایش تصاویر و سبک‌ها، هیچ تعلق خاطری به هنجار فرهنگی یا طبقه اجتماعی خاصی ندارند و صرفاً، شیوه سخن گفتن افراد و نحوه تولید و مصرف هنر

-
1. Simulation
 2. pastiche
 3. Intertextuality

زیبایی‌شناسی پست‌مدرن و میکروسلب‌ریتی‌های نوجوان ...؛ مهدیان | ۱۵۵

توسط آن‌ها را تعیین می‌کند (مهدی‌زاده، ۱۳۸۹: ۲۹۱)، یعنی «نوعی سطحی بودن و ابتذال جدید که در نظریه معاصر و در کل فرهنگ تصویری و تخیلی تازه تداوم می‌یابد» (جیمسون، ۱۳۷۹: ۹).

۲-۴- سطحی‌گرایی و پوچی نشأت گرفته از ارزش‌زدایی

فضای پست‌مدرن همچون فضاهاى دیگر دارای یک کانون جاذبه زیبایی و یک کانون دافعه زشتی است و به جهت سلطه زمان فروکاهنده در آن، بدینی، یأس، پوچی و تشویش، عناصر درونی و ذاتی وضعیت پست‌مدرن‌اند. گسترش و غلبه عوامل بالا منجر به ارزش‌زدایی از هر ارزشی می‌شود (بانکی‌زاده، ۱۳۸۴: ۱۳۰). رفتن به دنبال سبک‌های پوچ در آثار پست‌مدرن جای جستجو در پی اصالت، تاریخ و روایت را می‌گیرد و مانع از آن می‌شود که مردم پیوندی با تاریخ و هویت جمعی خویش برقرار کنند (اسمیت، ۱۳۸۳: ۳۵۵). این زیبایی‌شناسی فضاهاى فروکاهنده، نه تنها تولید کلام درباره پوچی و بی‌معنایی را افزایش می‌دهد، بلکه قواعد زیبایی‌شناسی تولید کلام درباره پوچی - ادبیات پوچی - را نیز مدون می‌کند. (بانکی‌زاده: همان). به این دلیل است که زیبایی‌شناسی پست‌مدرن غالباً سرخوش و تکه‌تکه است و از هزل و عاریه رفتن استفاده می‌کند. از امر غیرعقلانی تجلیل می‌کند و گاهی به سرعت در دسترس و آماده تفسیر و بی‌نیاز از دانش تخصصی است. غالباً نشان روشنی از معنویت و اخلاق، یا «پیام» در آثار پست‌مدرن مشاهده نمی‌شود و مفاهیم تثبیت‌شده‌ی زیبایی‌شناختی مثل اصالت، ارزش هنر و ... در آن به کار نمی‌رود. برخلاف زیبایی‌شناسی مدرن که عمیقاً جدی، به لحاظ درونی منسجم، نوآورانه، نافذ و تحت اقتدار نبوغ فردی بوده و محمل نوعی پیام یا تفسیر درباره جهان بود (اسمیت، ۱۳۸۳: ۳۴۴ و ۳۴۵).

۲-۵- پارادوکس و ایهام

بنیان پست‌مدرنیسم بر پارادوکس یا غالباً ایهام و دوگانگی استوار است. مثلاً در معماری پست‌مدرن، علی‌رغم حفظ پارادوکس‌ها و ایهام، ترکیبی از معماری مدرن با قالب‌های

سنتی ارائه می‌شود (صابری، ۱۳۸۰: ۱۱۶) و یا سعی می‌شود بنا دارای پراکندگی طرح باشد، مثلاً بخش‌هایی از بنا از نظر زیبایی‌شناختی و کارکردی، سنخیتی با بخش‌های دیگر نداشته باشد. همچنین در معماری پست‌مدرن، استفاده از انحناها و بن‌بست‌ها به جای خطوط راست و مستطیلی برای گیج کردن مخاطب و ایجاد ایهام رواج دارد (اسمیت، ۱۳۸۳: ۳۴۴). کنار هم قرار دادن شیوه‌ها و تصاویر ناهمخوان در آثار پست‌مدرن، نمایانگر نوعی عدم پایبندی به اصول تاریخی و اهدافی است که در پس‌تصویر اصلی قرار دارد و مبتنی بر نوعی چندگانگی است که مانع هرگونه انسجام می‌شود (مهرتبار، ۱۳۸۰: ۳۶-۳۸).

۳- پیشینه

با بررسی مقالات مربوط به میکروسلبریتی‌ها، کاربران نوجوان، زیبایی‌شناسی رسانه‌ها و پست‌مدرنیسم، اثر شاخصی که زیبایی‌شناسی پست‌مدرن در صفحه‌های اجتماعی نوجوانان را بررسی کرده باشد یافت نشد. غالب آثار علمی مربوط به «نوجوان و فضای مجازی» منحصر در تأثیرات فضای مجازی بر نوجوانان است. از سوی دیگر آثار مربوط به زیبایی‌شناسی پست‌مدرن، بیشتر بر سینما، معماری، هنرهای تجسمی متمرکز هستند؛ بنابراین ازلحاظ پیشینه عام، به اهم پژوهش‌های مربوط به «زیبایی‌شناسی فضای مجازی» و نیز آثار مربوط به «نحوه بازنمود خویشتن در فضای مجازی» اشاره می‌شود:

محمودلی، سجودی (۱۳۹۴) در «بازخوانی مسئله مؤلف از طریق فضای مجازی» به چرایی و چگونگی تألیف و حضور در فضای مجازی پرداخته و مسئله‌ی مؤلف در فضای مجازی را در دو حوزه متن و مخاطب مورد بازخوانی قرار داده و امکان خلق و درک زیبایی‌شناسی تازه در فضای مجازی را تبیین کرده‌اند.

Manovich (۲۰۰۱) در «زیبایی‌شناسی پارسانه‌ای» با جایگزین کردن مفهوم رسانه با مفاهیمی تازه از فرهنگ کامپیوتر و شبکه، ماهیت زیبایی‌شناسی پارسانه‌ای را ضمن بیان بایدهایی تبیین می‌کند: زیبایی‌شناسی پارسانه‌ای باید توضیح دهد چگونه یک شیء فرهنگی به سازمان‌دهی داده‌ها و ساختاردهی تجربه‌ی کاربر از داده‌ها می‌پردازد؛ زیبایی‌شناسی پارسانه‌ای باید مفاهیم جدید، استعاره‌ها و عملکردهای عصر کامپیوتر و

زیبایی‌شناسی پست‌مدرن و میکروسلبریتی‌های نوجوان ...؛ مهدیان | ۱۵۷

شبکه را در خود بگنجانند؛ زیبایی‌شناسی پست‌مدرن‌های بر قابلیت‌های کاربر و رفتار کاربر توجه دارد؛ تاکتیک‌های کاربران از الگوهای خاصی تبعیت می‌کند.

مهرپرور (۱۳۹۸) در «بازنمود زندگی روزمره در صفحات میکروسلبریتی‌های اینستاگرام»

با تحلیل مضمون شش صفحه پرتعداد، مقولات زندگی روزمره میکروسلبریتی‌ها را بیان می‌کند: مصرف‌گرایی، تجمل‌گرایی، وانمود کردن، آیین‌های باستانی، خلاقیت، هنجارشکنی و خاطره‌سازی.

۴-زیبایی‌شناسی پست‌مدرن و میکروسلبریتی‌های نوجوان

همگام با کاربرد روزافزون تکنولوژی دیجیتال و پلتفرم‌های رسانه‌ای به‌عنوان سایت‌هایی برای گردش محتوای شخصی، کاربران توانستند لایه‌ها و ساختارهای معمول در شهرت-سازی و سلبریتی‌سازی را دور بزنند. توانایی تولید و ارسال محتوای خانگی و احتمال اینکه این محتوا به‌صورت گسترده و مستقل از صنایع رسانه‌ای سنتی در اینترنت به گردش دربیاید، به شکل جدیدی از شهرت اشخاص معمولی منجر شد (آبیدین، ۱۳۹۸: ۳۱). کاربرانی که دانشی اندک درباره کسب شهرت داشتند و همه کاری که باید می‌کردند این بود که از روش‌های سنتی تولید سلبریتی در اقتباس‌های رسانه-بنیاد تقلید کنند. مارشال پژوهشگر رسانه‌های نوین، توانایی کاربران اینترنت برای خودبرندسازی و تبلیغ خویشتن را نوعی گذار از فرهنگ و «رسانه‌های بازنمایی گر» به فرهنگ و «رسانه‌های ارائه گر»^۱ می‌داند (Marshall, 2010: 45)، به نقل از بزرگی، ۱۴۰۰: ۸۹).

عنصر مهم زیبایی‌شناختی در این رسانه‌های ارائه گر مجازی، «فرد براند شده» است که خود تبدیل به «اثر رسانه‌ای»^۲ شده است. ردموند درباره مرکزیت یافتن سلبریتی در رسانه‌های عصر حاضر می‌نویسد: «شهرت در هسته اسطوره مرکز رسانه‌های جهانی قرار

1. presentational media

۲. اشاره به تعریف سلبریتی از منظر سجودی: «سلبریتی کسی است که خودش فارغ از آثاری که تولید می‌کند «اثر» است» (سجودی و محمدولی، ۱۳۹۴: ۷۱).

دارد که همه مناظر ضعیف رسانه‌ای و ایده‌ها را در این دوران مدرن سیال تغذیه می‌کند، «سلبریتی از کوچه پس کوچه‌های کابل تا بازارهای مراکش از میزهای قمار ماکائو تا زمین‌های شورای کاوتتری و از دهکده‌های هیپی‌های ملبورن تا زیارتگاه‌ها و معابد توکیو به منزله سرگرمی، ارزش، محصول و کالا ایفای نقش می‌کند» (Driessens, 2018: 246). اینستاگرام و پلتفرم‌های مشابه مانند فیس‌بوک، مای‌اسپیس و ... رسانه‌های تصویری هستند که در آن، تمرکز سلبریتی بر عرضه^۱ کردن و نمایش خویشتن است و بنابراین می‌توان گفت، «تماشا» محوری‌ترین مفهوم در بازنمایی‌های مجازی است. در این فضا هرآنچه تماشایی‌تر باشد، جذاب‌تر جلوه می‌کند و فرد برای «تماشایی‌تر بودن» دست به هر کاری می‌زند تا بتواند به جهان «برندها» وارد شود، برندهای دیگر را درنوردد و در رأس هرم تماشایی‌ها قرار بگیرد.

این چنین است که فضای مجازی عرصه تاخت‌تازی سلبریتی‌ها، میکروسلبریتی‌ها و اینفلوئنسرهای مجازی می‌شود و کاربران به‌عنوان تماشاچی «فرد برند شده»، دارندگی‌ها، طنزهای و به تعبیر گافمن «نمایش‌های» او را تماشا و به اصطلاح، وی را مصرف می‌کنند. فرد برند شده نیز با بزرگنمایی سرمایه‌های واقعی یا ساختگی فرهنگی، اقتصادی، خانوادگی و ... ثروت، زیبایی، هنر، دانش، بامزه‌گی، جذابیت‌های اروتیک و غیره‌ی خود را به تماشا می‌رساند. در این ورطه‌ی نمایش، فردبرند شده به مدد تمام مؤلفه‌های زیبایی‌شناختی پست‌مدرن به مظهر جذابیت نمایشی پست‌مدرن تبدیل می‌شود. با این بیان، یکی از اصلی‌ترین جذابیت‌های فضای مجازی، «مصرف سلبریتی» است. سلبریتی با تمام انواعش از سلبریتی جهانی تا میکروبلاگر بومی، در فضای مجازی به‌مثابه کالا عرضه می‌شود و کاربر می‌تواند او را مصرف کرده و حتی با این دست‌نیافتنی محبوب، وارد تعامل شود.

میکروسلبریتی یا اینفلوئنسر فردی است که با گذاشتن عکس و فیلم از لحظات خصوصی زندگی‌اش و همچنین بیان دیدگاه‌هایش در شبکه‌های اجتماعی معروف و محبوب شده است. میکروسلبریتی‌های موفق که تعداد دنبال‌کنندگان زیادی جذب

1. presentation of the self.

کرده‌اند دارای برخی ویژگی‌های مشترک هستند؛ برای مثال بیشتر آن‌ها حس شوخ‌طبعی دارند، نظرهای خودشان در زمینه‌های مختلف را شفاف بیان می‌کنند و مهم‌تر از همه اینکه در صفحه اجتماعی‌شان چیزی را به نمایش می‌گذارند که دنبال‌کنندگان آن‌ها ندارند، اما رؤیای آن‌ها در سر می‌پروراند؛ به عبارت دیگر با عکس و فیلم و نظرهايشان، آرزوهای دنبال‌کنندگانشان را نمایش می‌دهند. تفاوت میکروسلبریتی‌ها با سلبریتی‌ها در این است که سلبریتی‌های دنیای واقعی سعی می‌کنند تا حدود زیادی فاصله خودشان با مخاطبانشان را حفظ کنند، اما میکروسلبریتی‌ها به مخاطبانشان نزدیک‌تر هستند. (Rasmussen, 2014: 22) به نقل از مهرپرور، (۱۳۸۶: ۷۶). و اینها گونه دیگری از کاربران جذاب در شبکه‌های اجتماعی‌اند. این افراد موضوع‌های متنوع را از میان مسائل روز انتخاب کرده و با خلاقیت در متن و گفتار به ساخت ویدئوهایی می‌پردازند که در میان افکار عمومی مورد توجه قرار گیرد. درواقع اینها آنچه را که معضلات اجتماعی را به معنایی طنزآلود تبدیل می‌کنند و با گفتمان خودمانی از وضعیت‌های نامرسوم و نامتعارف فرهنگی انتقاد کرده و تعمق در آن را به کاربران گوشزد می‌کنند (سلیمانی و دیگران، ۱۳۹۹: ۱۰۷-۱۰۸). می‌توان در این خصوص به صفحه «Khaby Lame» اشاره کرد. وی با هجو سطحی‌گرایی پست‌مدرنی در رفتار کاربران فضای مجازی، نسبت به این رفتارهای غیرعقلانی واکنش طنزآمیز نشان می‌دهد و توانسته مخاطب بسیار قابل توجهی را جذب کند.

۵- روش تحلیل: تحلیل رتوریک (نقد زمینه فانتزی)

رتوریک را به «کاربرد مؤثر زبان برای اقناع» یا «مطالعه عناصر سبک و ساختار در نوشته یا سخن» تعریف کرده‌اند (Ilie, 2008: 4264). به نقل از سلطانی، (۱۳۹۸: ۲۱۴). رتوریک بیان می‌دارد که کنش‌های نمادین تاثیرگذارند و واقعیت را برای مخاطب متنوع می‌سازند. «رتوریک در قالب استراتژیکی نمادین به دنبال آن است که چگونه واقعیت (طبیعت) را از رخدادهای نمادین جدا کند و چگونه به آن معنا (گفتمان) ببخشد. از این‌رو از واژه «القای نمادین» در تعریف رتوریک استفاده می‌شود» (Olson, Finnegan, 2008: 3-5). به نقل از منتظر قائم، یادگاری، (۱۳۹۵: ۱۰).

نقد رتوریک یک روش کیفی برای تحلیل نظام‌مند آرتیفکت‌ها باهدف فهم فرایندهای رتوریکی است (Foss, 2017: 6)، به نقل از راوودراد، (۱۴:۱۴۰۰) که منتقد به‌وسیله آن به شناسایی پیچیدگی‌های رتوریکی و رمزگشایی و تبیین آن‌ها با شیوه‌هایی مؤثر و جامع می‌پردازد (Hart, Daughton, 2015: 22)، به نقل از همان).

نقد رتوریکی محدود به روش واحدی نیست و محققان چشم‌اندازهای متفاوتی را برای آن ذکر کرده‌اند. به‌عنوان مثال سونیا فوس در کتاب نقد رتوریکی، روش‌های نقد را به نقد نوارسطویی، نقد استعاری، نقد زمینه فانتزی، نقد پنج‌گانه دراماتیستی، نقد ژانر، نقد خوشه‌ای و ... تقسیم می‌کند. این روش‌ها اگرچه نام‌های متفاوتی دارند ولی هدف مشترکی را دنبال می‌کنند. تمام جریان‌های نقد رتوریکی به دنبال آن هستند که جهان‌بینی حاکم بر آرتیفکت‌ها را شناسایی کنند و درک بهتری از ارتباطات به دست دهند. چشم‌اندازهای مختلف نقد رتوریکی می‌توانند با آشکار کردن لایه‌های پنهان آرتیفکت‌ها، ارتباط‌ها را تحلیل کنند و قواعد آن را مشخص سازند (احمدی، ۱۳۹۷: ۲۱۱-۲۱۲).

نقد زمینه فانتزی، یکی از روش‌های نقد رتوریک است که توسط ارنست بورمن^۱ به‌عنوان روش تحلیل درک جهان‌بینی افراد، گروه‌ها و نهادها معرفی شده است (احمدی، ۱۳۹۸: ۹). در نقد زمینه فانتزی، منتقد در پی درک آن است که چگونه واقعیت‌های مشترک در یک گروه [یا مجموعه آرتیفکت] پدید می‌آید و یا چگونه فرد در مواجهه با پیام خاصی زمینه‌ای مشترک برای ارتباط با آن پیدا می‌کند و رفتارش تحت تأثیر قرار می‌گیرد (Borman, 1972: 396)، به نقل از احمدی، (۱۳۹۷: ۲۳۰). مقصود از فانتزی، خیال یا داستان خیالی نیست، بلکه منظور بورمن از فانتزی، جهان‌بینی مشترک موجود در آثار یک هنرمند است (فوس، ۲۰۰۹، ۹۸، به نقل از همان). البته نقد زمینه فانتزی منحصر در تحلیل مجموعه آثار نیست، بلکه می‌توان یک اثر هنری یا رسانه‌ای را منطبق بر این روش، تحلیل کرد.

تحلیل آرتیفکت در روش نقد زمینه فانتزی، دو مرحله‌ای است (Foss, 2009: 101)،

به نقل از همان):

1. Ernest Bormann

الف. رمز‌گذاری آرتیفکت بر اساس «موقعیت»^۱، «شخصیت»^۲ و «کنش»^۳ (زمینه فانتزی)؛ چراکه این سه مؤلفه، عوامل اصلی ساخت زمینه فانتزی هستند.
ب. بازسازی تصور رتوریک بر پایه زمینه فانتزی.

منتقد در مرحله اول نقد زمینه فانتزی، در رمز‌گذاری «موقعیت»، محل شکل‌گیری کنش و ویژگی‌های محل را مدنظر قرار می‌دهد. در رمز‌گذاری «شخصیت»، به شخصیت‌هایی توجه می‌کند که کنش انجام می‌دهند و سعی می‌کند به سؤال‌هایی درباره شخصیت‌ها پاسخ دهد، مثل اینکه شخصیت‌ها چه خصوصیات دارند؟ چه برداشت‌هایی نسبت به آن‌ها وجود دارد؟ آن‌ها چه رفتار و نگرش‌هایی دارند؟ (احمدی، ۱۳۹۷: ۲۳۴).
در نهایت، در رمز‌گذاری «کنش»، منتقد به بررسی اقداماتی می‌پردازد که فانتزی مشترک را خلق می‌کنند (احمدی، ۱۳۹۸: ۱۰). مرحله دوم، بازسازی تصور رتوریک بر مبنای الگوهای استخراج‌شده از رمز‌گذاری زمینه فانتزی (موقعیت، شخصیت، کنش) است. منتقد در این بخش، شخصیت‌ها، موقعیت‌ها و کنش‌های مهم و تأثیرگذار را از شخصیت‌ها، کنش‌ها و موقعیت‌های کم‌اهمیت‌تر جدا می‌کند (Foss, 2009: 103). به نقل از احمدی، ۱۳۹۷: ۲۳۶). معیار منتقد در این بررسی، بسامد شخصیت‌ها، موقعیت‌ها و کنش‌های به کاررفته در آرتیفکت است. هر چه بسامد هر کدام از این زمینه‌های فانتزی بیشتر باشد، آن زمینه به‌عنوان زمینه اصلی انتخاب می‌شود و مورد تحلیل قرار می‌گیرد (همان).

برای تحلیل زیبایی‌شناسی پست‌مدرن صفحه پورمشکی لازم است «فرم» و «محتوا» ی صفحه به موازات هم تحلیل شود:

- برای تحلیل جذابیت‌های «محتوایی»، از روش نقد زمینه فانتزی استفاده شده است. در این روش، شصت آرتیفکت بارگذاری شده طی ده ماه (تیر ۱۴۰۰ - فروردین ۱۴۰۱) در صفحه پریسا پورمشکی واکاوی شده است که در مرحله اول، سه‌گانه‌ی شخصیت، موقعیت، کنش در هر آرتیفکت بررسی شده و در مرحله دوم، مضامین اصلی هر آرتیفکت بر اساس مرحله اول استخراج شده است. سپس با گونه‌بندی مضامین آرتیفکت‌ها، به

-
1. Setting
 2. Character
 3. Action

مضامین کلی یا همان فانتزی‌های اصلی آرتیفکت دست می‌یابیم. در پایان با در نظر گرفتن بسامد هر یک از مضامین، شخصیت‌ها و موقعیت‌ها به تحلیل نهایی می‌رسیم و جذابیت صفحه مبتنی بر فانتزی اصلی این صفحه را تحلیل می‌کنیم.

- برای درک زیبایی‌شناسی فرمی این صفحه، بر اساس نشانه‌شناسی آثار ویدئویی، بر رمزگان فنی همچون موسیقی، کاراکترسازی، زیبایی بصری (میزانسن، گریم، نورپردازی ...)، بینامتنیت، تمرکز کرده‌ایم و جذابیت صفحه بر اساس این رمزها را بررسی کرده‌ایم.

۶- یافته‌ها

۶-۱- معرفی

معرفی صفحه پریسا پورمشکی (پوربلک)	
	نام: pooorblack دنبال‌کننده: ۳ میلیون تم اصلی صفحه: طنز و سبک زندگی

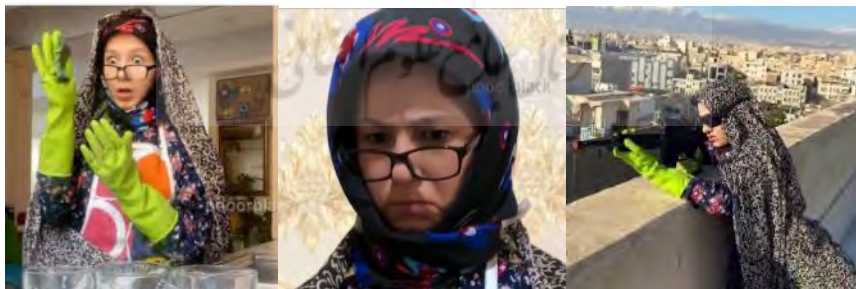
۶-۲- زیبایی‌شناسی فرمی

الف. شخصیت‌پردازی متنوع

یکی از جذابیت‌های این صفحه، شخصیت‌های متعدد و متنوع است. پورمشکی، با گریم‌های ساده ولی خلاق، شخصیت‌های گوناگونی را طراحی می‌کند و از هر یک متناسب با مضمون فیلمش استفاده می‌کند. این شخصیت‌ها در عین این که از گریم سنگین و پیچیده‌ای برخوردار نیستند، اما هر یک ویژگی‌های مختص به خود را دارند و کاملاً از شخصیت‌های دیگر متمایزند. نکته دیگر این که پورمشکی، شخصیت‌هایی را طراحی می‌کند که غالب نوجوان‌ها می‌توانند آن را بر نمونه واقعی‌اش در زندگی منطبق کنند: پدر، مادر، غلام (کراش یا معشوق)، همکلاسی، معلم، زن همسایه ...



استفاده اغراق‌گونه از کلیشه‌های متعارف و آشنا، در گریم و رفتار شخصیت‌ها، از دیگر مؤلفه‌های زیبایی‌شناختی شخصیت‌پردازی در این صفحه است. به‌عنوان مثال می‌توان به شخصیت مادر اشاره کرد که یکی از جذاب‌ترین شخصیت‌های صفحه پورمشکی است. این شخصیت با پوشش ثابت چادر رنگی، پیشبند آشپزخانه، دستکش ظرفشویی، روسری تیره و عینک بازنمایی می‌شود و در شرایط مختلف با این تیپ ثابت ایفای نقش می‌کند. «ریتم»، همیشه جذابیت‌آفرین است و پوشش ثابت مادر در مواقع گوناگون، تبدیل به یک ریتم منحصربه‌فرد شده است. این شخصیت در موقعیت‌های مختلف اعم از خیابان، بازی با پلی‌استیشن، تیراندازی، پرسه‌گردی در شبکه‌های اجتماعی، کار در آشپزخانه و ... غالباً با این تیپ ثابت ایفای نقش می‌کند.





ب. موسیقی التقاطی

در بسیاری از فیلم‌های این صفحه، از موسیقی‌های آشنای خارجی استفاده شده است که هم برای مخاطب آشنایی دارد و هم به واسطه بینامتن بودنش، بار معنایی متن خارجی را به فیلم منتقل می‌کند.

فیلم‌های تولیدشده در این صفحه، موزیک متن واحد ندارد، بلکه با استفاده از موسیقی‌های آرشیوی، هم‌زمان با تغییر بافت معنایی فیلم، موسیقی نیز تغییر می‌کند. به‌عنوان مثال در یک فیلم یک دقیقه‌ای به فراخور موقعیت از چهار یا پنج موسیقی متفاوت استفاده می‌شود. این نوع استفاده از موسیقی، در حس مربوط به صحنه [خشم، شادی، تعجب، غم و ...] اغراق ایجاد می‌کند و فیلم را بازنه‌تر می‌کند.

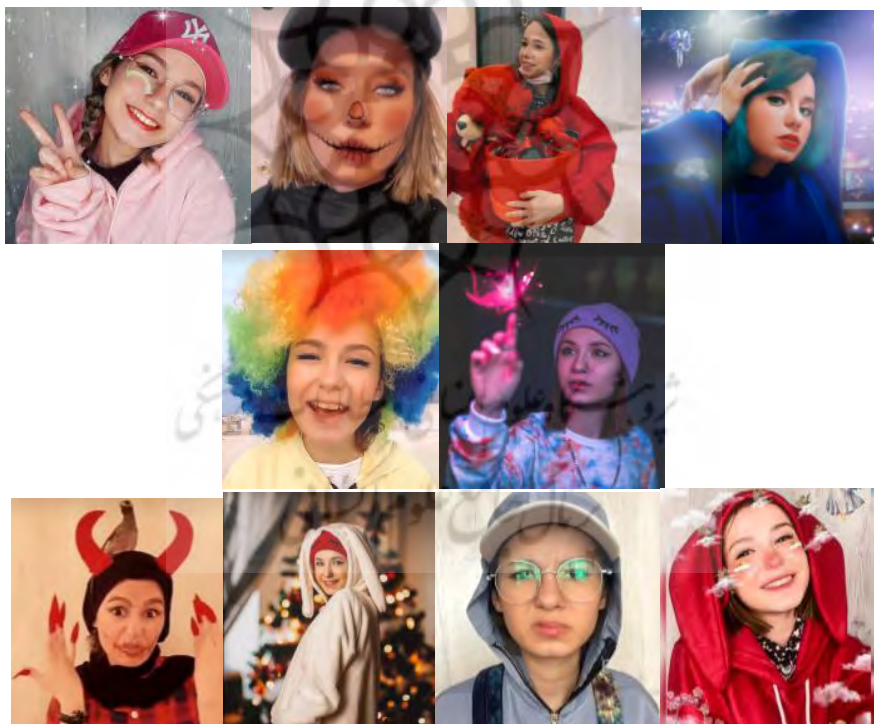
غیر از انتخاب نوع موسیقی و تنوع آن در هر فیلم، سکت‌هایی میان موسیقی وجود دارد. به‌عنوان نمونه در فیلم بارگذاری شده در ۱۴ دسامبر ۲۰۲۰، پریسا و عشقش با موسیقی متن «آن شرلی» در فضایی عاشقانه مشغول صحبت هستند. پسر ادعا می‌کند از هیچ چیز نمی‌ترسد که ناگهان با صدای یک سگ، ریتم کنشی شخصیت‌ها متفاوت می‌شود و پسر وحشت‌زده در بالای درخت، پناه می‌گیرد. این صحنه با قطع موسیقی همراه است. سپس پریسا در رابطه‌اش با غلام تجدیدنظر می‌کند و با سگ اعلام دوستی می‌کند. با شروع دوستی جدید، ریتم موسیقی برمی‌گردد و دوباره موسیقی «آن شرلی»، صحنه را همراهی می‌کند.

استفاده دیگر از موسیقی، در پایان‌بندی فیلم‌هاست. زمانی که روایت فیلم به انتها می‌رسد، نتیجه‌نهایی فیلم با استفاده از موسیقی متناسب، وجه طنز به خود می‌گیرد.

ج. زیبایی بصری

تنوع و گستردگی در استفاده از وسایل صحنه، لباس، فیلتر، گریم، آرایش و اکسسوری به‌علاوه رنگ‌بندی‌های شاد مربوط به این موارد، منجر به زیبایی بصری آثار این صفحه شده است. در ادامه به برخی از مؤلفه‌های زیبایی بصری در این صحنه اشاره می‌شود:

- استفاده از انواع فیلتر در صفحه، مانند فیلتر نور برای جلوه دادن بیشتر به صحنه.
- استفاده از انواع فیلتر برای چهره
- استفاده از اکسسوری متنوع، متناسب با شخصیت‌های روایت
- تنوع در گریم، مو و پوشش سر
- استفاده از وسایل صحنه، لباس و پس‌زمینه‌های فانتزی



زمینه فانتزی آرتیفکت				مشخصات آرتیفکت		
مضمون کلی (فانتزی)	کنش	شخصیت	موقعیت	روایت	تاریخ بارگذاری	ردیف
چالش‌های مدرسه - دانش‌آموزی	ناهنجاری (اسلحه کشیدن، مواد مخدر در قالب گل کشیدن، دعوا، زورگویی)	دانش‌آموزان	مدرسه	ناظم نسبت به ناهنجاری‌های دانش‌آموزان بی‌توجه است، اما نسبت به شلوار لسی پریسا، شدیداً عصبانی می‌شود	۷ آوریل ۲۰۲۱	فیلم ۲
	خشونت ورزشی	ناظم مدرسه				
	پوشیدن شلوارلی	پریسا				
چالش‌های همالانی	شستن ظرف‌ها	پریسا	خانه	دوست پریسا برای شستن ظرف‌ها، تعارف الکی می‌کند و پریسا ظرف‌ها را می‌شوید	۲۵ مارس ۲۰۲۱	فیلم ۳
	تعارف کردن	دوست پریسا				
چالش‌های همالانی - مدرسه - دانش‌آموزی	بازجویی	ناظم مدرسه	مدرسه	دانش‌آموزان برای نرفتن به مدرسه با هم تبانی می‌کنند، اما یکی از آن‌ها خیانت کرده و قضیه را لو می‌دهد	۱۵ مارس ۲۰۲۱	فیلم ۴
	تبانی نفاق و خیانت	دانش‌آموزان				
گونه‌بندی‌ها	انواع خواب دیدن (چرت‌وپرت، لخت بودن، رویاها، کابوس)	پریسا	دنیای خواب	انواع خواب دیدن	۴ مارس ۲۰۲۱	فیلم ۵
	بازنمایی تناقض	تعارف خشونت‌آمیز تیراندازی	مادر	خانه	مادر و مهمان بر سر ظرف شستن، تعارف می‌کنند و در نهایت پریسا ظرف‌ها را می‌شوید	۴ مارس ۲۰۲۱
تعارف خشونت‌آمیز تیراندازی		مهمان				
ظرف شستن		پریسا				
هجو خویشتن	هدیه به خویش	پریسا	خانه	پریسا برای خودش	۱۴ فوریه	فیلم ۷

زمینه فانتزی آرتیفکت				مشخصات آرتیفکت		
مضمون کلی (فانتزی)	کنش	شخصیت	موقعیت	روایت	تاریخ بارگذاری	ردیف
				هدیه ولنتاین می‌خرد	۲۰۲۱	
• هجو خویشتن	نماز خشونت	مادر	خانه خیابان بیابان	پریسا با کراش خود تلفنی صحبت می‌کند و متوجه اطراف خویش نیست تا جایی که سر از بیابان درمی‌آورد	۶ فوریه ۲۰۲۱	فیلم ۸
	تماشای تلویزیون بی تفاوتی	پدر				
	صحبت تلفنی با کراش	پریسا				
• اغراق در کلیشه‌های روزمره	تلاش برای صاف کردن صدا صحت با کراش	پریسا	خانه	غلام به پریسا زنگ می‌زند. پریسا تلاش می‌کند صدای خود را صاف کند تا غلام متوجه نشود که او خواب بوده	۳۱ ژانویه ۲۰۲۱	فیلم ۹
• گونه‌بندی‌ها • چالش‌های مدرسه- دانش‌آموزی	خشونت بی‌توجهی	معلم اول	مدرسه	پریسا در جلسه امتحان از معلم کمک می‌خواهد. هر یک به نحوی طنزآمیز با وی پر خورد می‌کنند	۲۵ ژانویه ۲۰۲۱	فیلم ۱۰
	کمک بی‌فایده	معلم دوم				
	کمک مستقیم	معلم سوم				
	تکه پرانی	معلم چهارم				
	کمک خواستن ناتوانی در پاسخ به سؤال‌های امتحان	پریسا				
• هجو خویشتن • چالش‌های والد-فرزندی	تصمیم‌گیری اشتباه فرار کردن	پریسا	خانه	پریسا برای پیدا کردن جای مناسب لیوان نوشابه با خود کلنجار می‌رود. در آخر پای پدر به لیوان می‌خورد و زحمات پریسا از بین می‌رود	۱۹ ژانویه ۲۰۲۱	فیلم ۱۱
	خشونت	پدر				

زمینه فانتزی آرتیفکت				مشخصات آرتیفکت		
مضمون کلی (فانتزی)	کنش	شخصیت	موقعیت	روایت	تاریخ بارگذاری	ردیف
• اغراق در کلیشه‌های روزمره	تلاش برای خوابیدن غذا خوردن فیلم دیدن	پریسا	خانه	پریسا می‌خواهد. در همین هنگام نیاز به دستشویی پیدا می‌کند. دوباره می‌خوابد و این‌بار به خاطر گرسنگی بیدار می‌شود	۱۵ ژانویه ۲۰۲۱	فیلم ۱۲
• اغراق در کلیشه‌های روزمره	تماشای سریال	پریسا	مختلف (عروسی، زیر دوش، طوفان، جلسه امتحان)	پریسا غرق در تماشای سریال در موقعیت‌های مختلف است و پس از پایان سریال، دچار پوچی می‌شود	۱۰ ژانویه ۲۰۲۱	فیلم ۱۳
• چالش‌های همالان چالش‌های والد-فرزندی	خجالت کشیدن	پریسا	خانه	پریسا به خانه دوستش می‌رود و مادر دوستش با او برخورد بدی می‌کند. روز بعد دوستش مهمان آن‌ها می‌شود و مادر پریسا بی‌توجه به وی، با دوست پریسا گیم بازی می‌کند	۴ ژانویه ۲۰۲۱	فیلم ۱۴
	بازی رایانه‌ای	مادر پریسا				
	تحقیر پریسا	دوست				
	رفتار جسورانه	مادر دوست				
• چالش‌های همالان • چالش‌های مدرسه-دانش‌آموزی	تیراندازی تقلب نرساندن تحقیر پریسا	پریسا دوست معلم		پریسا از دوستش تقلب می‌خواهد ولی او امتناع می‌ورزد	۱ ژانویه ۲۰۲۱	فیلم ۱۵
• چالش‌های والد-فرزندی • اغراق در کلیشه‌های روزمره	کشتن پریسا غرق شدن در موبایل فراموش کردن	مادر پریسا		پریسا قول می‌دهد ظرف‌ها را بشوید، اما مشغول موبایل می‌شود و فراموش می‌کند و	۲۰ دسامبر ۲۰۲۰	فیلم ۱۶

زمینه فانتزی آرتیفکت				مشخصات آرتیفکت		
مضمون کلی (فانتزی)	کنش	شخصیت	موقعیت	روایت	تاریخ بارگذاری	ردیف
	قول			توسط مادر کشته می‌شود		
چالش‌های والد-فرزندی	تلفظ اشتباه کلمات جدید بیرون انداختن پریسا از خانه با خشونت	مادر		مادر کلمه استوری را اشتباه تلفظ می‌کند. پریسا مادر را مسخره می‌کند و توسط مادر از خانه بیرون می‌شود	۲۱ دسامبر ۲۰۲۰	فیلم ۱۷
		تمسخر مادر پشیمانی	پریسا			
چالش‌های همالان	بلوف زدن ترسیدن فرار کردن	غلام	پارک	غلام در مورد شجاعتش بلوف می‌زند. ناگهان سگی پارس می‌کند و غلام به بالای درخت فرار می‌کند. پریسا از دوستی با غلام ناامید شده و با سگ مشغول بازی می‌شود	۱۴ دسامبر ۲۰۲۰	فیلم ۱۸
		قدم زدن با غلام دوستی با سگ				
هجو خویشتن چالش‌های والد-فرزندی	خشونت	مادر	خانه	پریسا در اتاق مرتبش نشسته. مادر فریاد می‌زند که اتاق رو مرتب کن. پریسا بلند می‌شود و به وسایل اتاق پرخورد می‌کند و این پرخوردها آنقدر ادامه پیدا می‌کند که اتاق کاملاً نامرتب می‌شود	۱۰ دسامبر ۲۰۲۰	فیلم ۱۹
		خرابکاری				
چالش‌های مدرسه-دانش آموزی	درس پرسیدن	معلم	مدرسه	انواع شانس دانش‌آموزان در پرسش‌های کلاسی	۱ دسامبر ۲۰۲۰	فیلم ۲۰
		حرف زدن عامیان با خدا برای				

زمینه فانتزی آرتیفکت				مشخصات آرتیفکت		
مضمون کلی (فانتزی)	کنش	شخصیت	موقعیت	روایت	تاریخ بارگذاری	ردیف
گونه بندی‌ها	• رهایی از پرسش کلاسی					
	خواندن انواع دعاها برای رهایی از پرسش کلاسی	دوست پریسا				
چالش‌های والد-فرزندی	فحاشی خشونت مقایسه دمپایی پرت کردن	مادر	خانه	رابطه با مادر در سه موقعیت	۲۶ نوامبر ۲۰۲۰	فیلم ۲۱
	صحبت با مادر	پریسا				
چالش‌های مدرسه-گونه بندی‌ها	شکایت دانش‌آموزان به والدین	مدیر		دانش‌آموز اول شدیداً از شکایت مدیر به والدین هراسان است. مدیر شکایت می‌کند و مادر با خشونت به سمت دانش‌آموز می‌آید. دانش‌آموز دوم بی‌اهمیتی می‌کند و مادرش نیز همین رفتار را با مدیر دارد.	۲۱ نوامبر ۲۰۲۰	فیلم ۲۲
	ترس	دانش‌آموز ۱	مدرسه			
	خشونت	مادر دانش‌آموز ۱				
	بی‌اهمیتی و بی‌ادبی	دانش‌آموز ۲				
	بی‌اهمیتی	مادر دانش‌آموز ۲				
بازنمایی تناقض	فحاشی و خشونت آشتی و قربان صدقه	پدر و مادر پریسا	خانه دادگاه	تفاوت دعاها و آشتی‌های زن و شوهرهای ایرانی و خارجی	۱۶ نوامبر ۲۰۲۰	فیلم ۲۳
	عدم مفاهمه طلاق	زن و شوهر خارجی				
چالش‌های	• تماشای تلویزیون	پدر	خانه	پریسا از پدر سؤال	۹ نوامبر	فیلم

زمینه فانتزی آرتیفکت				مشخصات آرتیفکت		
مضمون کلی (فانتزی)	کنش	شخصیت	موقعیت	روایت	تاریخ بارگذاری	ردیف
والد-فرزندی • هجو خویشتن	تحقیر پریسا	پریسا		می‌کند که آیا بچه‌ای پرورش‌گاهی بوده است؟ و پدر منتفی بودن قضیه را این‌گونه بیان می‌کند: چرا بین آن‌همه بچه باید تو را انتخاب کنیم؟	۲۰۲۰	۲۴
	سؤال درباره اصل و نسب				۷ نوامبر ۲۰۲۰	۲۵
چالش‌های والد-فرزندی • هجو خویشتن	مرتب کردن خشونت	مادر	خانه	تفاوت مادران قبل و بعد از میهمانی	۲ نوامبر ۲۰۲۰	۲۶
	جوک خواندن ترک خانه	پریسا	خانه	پریسا برای کوکب جوک می‌خواند و مورد بی‌اهمیتی واقع می‌شود	۲ نوامبر ۲۰۲۰	فیلم ۲۶
	بی‌اهمیتی	کوکب				
	بی‌اهمیتی	پدر				
خشونت تهدید به اسلحه	مادر					
چالش‌های والد-فرزندی • اغراق در کلیشه‌های روزمره	پذیرش خواسته پدر و درک نشدن	پریسا	خانه	پریسا با پدرش فیلم می‌بیند و پدر دائماً درخواست چای می‌کند	۳۱ اکتبر ۲۰۲۰	۲۷
	چای خواستن مکرر و افراطی	پدر				
چالش‌های همالان	عدم فهم صحیح تیراندازی	پریسا	خانه	پریسا در فهم منظور میهمان خطا می‌کند	۲۷ اکتبر ۲۰۲۰	۲۸
	سخنان مبهم	کوکب				
هجو خویشتن • اغراق در کلیشه‌های روزمره	توهم روابط عاشقانه	پریسا	خانه	بروز رفتاری روابط خیالی با معشوق	۱۴ اکتبر ۲۰۲۰	۲۹
	به فکر فرورفتن	پدر				
چالش‌های والد-فرزندی	ابراز علاقه	پریسا	ماشین غلام	پریسا با غلام قرار می‌گذارد و مادر آن‌ها	۱۱ اکتبر ۲۰۲۰	۳۰
	ابراز علاقه	غلام	(قرار)			

زمینه فانتزی آرتیفکت				مشخصات آرتیفکت		
مضمون کلی (فانتزی)	کنش	شخصیت	موقعیت	روایت	تاریخ بارگذاری	ردیف
	تعقیب	مادر	(عاشقانه)	را تعقیب می‌کند		
• اغراق در کلیشه‌های روزمره	روابط نودرتو	دختر عاشق	موقعیت‌های مختلف	تمسخر محتوای سریال‌های ترکی	۵ اکتبر ۲۰۲۰	فیلم ۳۱
		پسر ناخلف	(خیابان، پارتی...)			
		پسر خلف				
• اغراق در کلیشه‌های روزمره	توجه کردن خشونت	پریسا	بوتیک لباس	پریسا به علت گرانی لباس، از خرید منصرف می‌شود	۱۱ اکتبر ۲۰۲۰	فیلم ۳۲
	اصرار و لفاظی	فروشنده				
• هجو خویشتن • سرخوشی‌های تهی از معنا	بازیگوشی	پریسا	خانه	بازیگوشی هنگام درس خواندن	۲۷ سپتامبر ۲۰۲۰	فیلم ۳۳
• سرخوشی‌های تهی از معنا	در زدن خندیدن	پریسا	پشت درها و درب‌های مختلف	در زدن و باز نشدن درها و در آخر، زنگ زدن	۲۴ سپتامبر ۲۰۲۰	فیلم ۳۴
• چالش‌های مادر-فرزندی • تناقض	فحاشی رفتار متناقض	مادر	خانه	مادر می‌خواهد جوجه‌ای که پریسا خریده را پس دهد، اما فروشنده چند جوجه دیگر به او می‌فروشد	۲۲ سپتامبر ۲۰۲۰	فیلم ۳۵
	تسلیم	پریسا				
• سرخوشی‌های تهی از معنا	رفتارهای سرخوش نوجوانانه	پریسا	خانه	پریسا رفتارهای عجیب را به جای رفتارهای عادی، می‌پسندد مثلاً آب خوردن از شیشه به جای لیوان	۱۹ سپتامبر ۲۰۲۰	فیلم ۳۶
• چالش‌های مادر-فرزندی	کارهای آشپزخانه فحاشی و خشونت	مادر	خانه	پریسا با مادر حرف می‌زند. لیوان از دست مادر می‌افتد و مادر عصبانی می‌شود	۱۵ سپتامبر ۲۰۲۰	فیلم ۳۷
	صحبت با مادر	پریسا				

زمینه فانتزی آرتیفکت				مشخصات آرتیفکت		
مضمون کلی (فانتزی)	کنش	شخصیت	موقعیت	روایت	تاریخ بارگذاری	ردیف
• هجو خویشتن • گونه‌بندی‌ها	تلاش بی‌ثمر	پریسا	پس‌زمینه دیجیتال	هرچه تلاش می‌کند در نقاشی موفق نمی‌شود، ولی دوستش بدون تلاش موفق می‌شود	۱۳ سپتامبر ۲۰۲۰	فیلم ۳۸
	نقاشی کشیدن	دوست				
• چالش‌های مادر-فرزندی	گیر دادن	پدر	خانه	پدر بی‌مورد به پریسا گیر می‌دهد	۱۰ سپتامبر ۲۰۲۰	فیلم ۳۹
	پاسخ منطقی	پریسا				
• چالش‌های مادر-فرزندی • هجو خویشتن	تبختر	همسایه	خانه	پریسا جلوی زن همسایه خرابکاری می‌کند. پدر نیز بلافاصله خرابکاری می‌کند اما از پریسا عصبانی می‌شود	۸ سپتامبر ۲۰۲۰	فیلم ۴۰
	خشونت فحاشی	پدر				
	تعریف از پریسا	مادر				
	خرابکاری	پریسا				
• سرخوشی‌های تهی از معنا	درس خواندن	پریسا	خانه	مقایسه قبل و بعد از کنکور	۶ سپتامبر ۲۰۲۰	فیلم ۴۱
	خشونت	مادر				
• چالش‌های والد-فرزندی	دلسوزی برای پریسا	کاراگاه	خانه	پریسا به خاطر طولانی شدن تلفن مادر و دستشویی پدر، در انتظار کسب اجازه برای بیرون رفتن، می‌میرد و کاراگاهان در پی کشف علت مرگ‌اند	۳ سپتامبر ۲۰۲۰	فیلم ۴۲
	دلسوزی برای پریسا	دستیار				
	مرگ	پریسا				
• سرخوشی‌های تهی از معنا	پشیمانی	پریسا	خانه آرایشگاه	پریسا موهایش را کوتاه می‌کند و پشیمان می‌شود	۳۱ اوت ۲۰۲۰	فیلم ۴۳
	زیاد کوتاه کردن	آرایشگر				
• چالش‌های والد-فرزندی • بازنمایی	تماشای فوتبال گری خواندن رفتار متناقض کشتن	پدر	خانه	پدر در کری خوانی فوتبال، پریسا را با اسلحه می‌کشد	۲۵ اوت ۲۰۲۰	فیلم ۴۴

زمینه فانتزی آرتیفکت				مشخصات آرتیفکت		
مضمون کلی (فانتزی)	کنش	شخصیت	موقعیت	روایت	تاریخ بارگذاری	ردیف
	تماشای فوتبال کُری خواندن	پریسا				
• سرخوشی‌های تهی از معنا	جارو کردن	مادر	موقعیت‌های مختلف (خانه، پارک، دریا (...))	هرچه مادر جارو می‌زند، مقداری خاک بیرون از خاک‌انداز می‌ماند	۲۲ اوت ۲۰۲۰	فیلم ۴۵
• چالش‌های والد-فرزندی	تماشای تلویزیون سپردن پریسا به پرورشگاه	پدر	خانه	پریسا صوت دوستش که پسر از خرابکاری‌هایش است را گوش می‌دهد و فکر می‌کند هندزفری به گوشی وصل است. والدین می‌شنوند و او را به پرورشگاه می‌سپارند	۱۸ اوت ۲۰۲۰	فیلم ۴۶
	پرسه‌زنی درگوشی سپردن پریسا به پرورشگاه	مادر				
	خرابکاری	پریسا				
• اغراق در کلیشه‌های روزمره	پرسه‌گردی در اینستاگرام	پریسا	خانه	پریسا شب تا صبح در اینستاگرام پرسه‌گردی می‌کند و دیر می‌خوابد	۱۶ اوت ۲۰۲۰	فیلم ۴۷
• چالش‌های والد-فرزندی	درک نکردن گشتن درگوشی پریسا تهدید	مادر	خانه	مادر گوشی پریسا را می‌گردد و آن را ضبط می‌کند تا به پدر نشان دهد	۱۴ اوت ۲۰۲۰	فیلم ۴۸
	فیلم نشان دادن به مادر	پریسا				
• سرخوشی‌های تهی از معنا • هجو خویشتن	خرابکاری	پریسا	ماشین	مشکلات چای خوردن در ماشین	۱۳ اوت ۲۰۲۰	فیلم ۴۹
• اغراق در کلیشه‌های روزمره	سرخوشی‌های کودکانه	پریسا	خانه	بازنمایی نوستالژی‌های کودکی	۹ اوت ۲۰۲۰	فیلم ۵۰

زمینه فانتزی آرتیفکت				مشخصات آرتیفکت		
مضمون کلی (فانتزی)	کنش	شخصیت	موقعیت	روایت	تاریخ بارگذاری	ردیف
چالش‌های والد-فرزندی	رفتار متناقض	مادر	خیابان	مادر به خاطر کرونا مدام به پریسا تذکر می‌دهد ولی خود برای شمارش پولی که از خودپرداز گرفته، انگشت خود را به دهان می‌زند	۷ اوت ۲۰۲۰	فیلم ۵۱
	تذکر رفتار منطقی	پریسا				
هجو خویشتن	حواس پرتی	پریسا	خانه	بازنمایی گیج‌بازی‌ها	۳ اوت ۲۰۲۰	فیلم ۵۲
چالش‌های والد-فرزندی	بیدار ماندن تا صبح	پریسا	خانه	مادر گما می‌کند پریسا صبح زود بیدار شده، حال آن‌که کل شب را بیدار بوده	۱ اوت ۲۰۲۰	فیلم ۵۳
	هجو خویشتن	تشویق پریسا				
هجو خویشتن	تمسخر خودش	پریسا	خانه	پریسا خاطره‌ای تعریف می‌کند و شنونده اشتیاقاً گمان می‌کند مراسم ازدواجش در گذشته به‌هم خورده	۳۰ ژوئیه ۲۰۲۰	فیلم ۵۴
چالش‌های همالان	رقص دعوا	پریسا		پریسا و دوستش سر کراش مشترک دعوا می‌کنند	۲۷ ژوئیه ۲۰۲۰	فیلم ۵۵
	همالان	رقص دعوا				
چالش‌های والد-فرزندی	خشونت تهدید	مادر	خانه خیابان	پریسا با زحمت برای گردش با دوستان از مادر اجازه می‌گیرد	۲۵ ژوئیه ۲۰۲۰	فیلم ۵۶
	والد-فرزندی	گردش				
سرخوشی‌های تهی از معنا	ترسیدن	پریسا	خانه	هیولا می‌خواهد پریسا را اذیت کند، اما او زیر پتو می‌رود و هیولا منصرف می‌شود	۲۳ ژوئیه ۲۰۲۰	فیلم ۵۷
هجو خویشتن	خرابکاری	پریسا	ماشین	پریسا کراشش را	۲۱ ژوئیه	فیلم

زمینه فانتزی آرتیفکت				مشخصات آرتیفکت		
مضمون کلی (فانتزی)	کنش	شخصیت	موقعیت	روایت	تاریخ بارگذاری	ردیف
چالش‌های همالان				می‌بیند و خرابکاری می‌کند	۲۰۲۰	۵۸
چالش‌های والد-فرزندی	تحقیر پریسا خشونت	مادر	خانه	مادر در جمع میهمانان خاطره‌ای تمسخرآمیز از پریسا تعریف می‌کند	۱۸ ژوئیه ۲۰۲۰	فیلم ۵۹
	خجالت کشیدن	پریسا				
چالش‌های والد-فرزندی	درک نکردن فحاشی	مادر	خانه	پریسا در میهمانی آرام از مادر سؤال می‌پرسد و مادر با صدای بلند، سؤال او را تکرار می‌کند و میهمان متوجه می‌شود	۱۵ ژوئیه ۲۰۲۰	فیلم ۶۰
	خجالت کشیدن	پریسا				
	لبخند	میهمان				

۶-۴- مضامین اصلی فانتزی‌ها

با کاوش ۶۰ فیلم از صفحه پریسا پورمشکی، به شش فانتزی اصلی می‌رسیم:

الف. چالش‌های والد-فرزندی، مدرسه- دانش‌آموزی، همالانی

یکی از فانتزی‌های جذاب این صفحه، بازنمایی طنزگونه‌ی چالش‌های نوجوانان با والدین، با کادر مدرسه و با همالان و دوستان خود است. عدم مفاهمه و درک، عدم آزادی و استقلال، تخریب شخصیت، بی‌توجهی و بی‌مهری، بخشی از دغدغه‌های ذهنی نوجوانان در ارتباط با والدین و کادر مدرسه است که در این صفحه به آن پرداخته می‌شود. بازنمایی این موارد، باعث می‌شود نوجوان محصل از سویی با شخصیت اصلی روایت همذات‌پنداری کند و از سویی به خاطر اغراق طنزگونه‌ای که در روایت این آثار هست، به نوعی تخدیر ذهنی دست یابد که این هر دو جذاب است. به‌عنوان نمونه می‌توان به سرکوفت‌های دائمی والدین پریسا، گیر دادن به زمان ورود و خروج از منزل، نادیده گرفتن احساسات وی، مقایسه مستمر پریسا با دختر همسایه و... اشاره کرد. در واقع مخاطب

نوجوان، چالش‌های خود و والدینش را با این گونه بازنمایی‌ها انطباق می‌دهد و بخشی از زندگی خود را در فیلم‌های صفحه، می‌بیند و این انطباق و مفاهمه برایش جذاب است. مخاطب از این که کسی عمیقاً او را می‌فهمد احساس آرامش می‌کند و می‌یابد که جامعه قابل توجهی از همالان، در این نوع چالش‌ها با او شریک هستند.

ب. هجو خویشتن

پوربلک با نمایش هجوآمیز از شخصیت خود، یعنی بازنمایی گیج‌بازی‌ها، طرد شدن‌ها، جدی گرفته نشدن‌ها و موارد دیگری که طنزگونه به شخصیتش الصاق می‌کند، بر «هماندی و شباهتش با مخاطب عام» تأکید می‌کند و فانتزی نوجوان سرخورده در اجتماع و خانواده را بازنمایی می‌کند. هجو خویشتن یا به عبارتی شوخی با خود، مولف‌های است که با گسترش فرهنگ سلبریتی اوج گرفته است. به گفته کشمور «مدونا یکی از نخستین سلبریتی‌هایی بود که خیلی زود فهمید رابطه میان رسانه و شهرت تغییر کرده است و تصمیم گرفت به جای آنکه یک لامبورگینی گران‌قیمت و دور از دسترس باشد یک هیوندای ارزان‌تر و قابل دسترس‌تر باشد» (کشمور، ۱۳۹۶: ۱۰۱).

ج. اغراق در کلیشه‌های روزمره

پوربلک در آثارش با بزرگنمایی اغراق‌آمیز از موضوعات بسیار ساده، دم‌دستی و آشنا برای مخاطب، جذابیت ایجاد می‌کند. «تماشای شبانه‌روزی سریال‌های عاشقانه و احساس پوچی پس از پایان سریال»، «تحقیر شدن فرزندان در میهمانی توسط مادران»، «دیدن یک دوست قدیمی در خیابان و تلاش برای مواجهه نشدن با وی»، «خاکروبی با جارو و خاک‌انداز و همیشه باقی ماندن مقداری خاکروبه روی زمین»، «استفاده از پنج کنترل تلویزیون در کنار پدر» و ... بخشی از روزمرگی‌های متداول است که به صورت مبالغه‌آمیز در این صفحه بازنمایی می‌شود.

این نوع بازنمایی سطحی خالی از معنا، از دو جهت برای مخاطب جذاب است. اول این که موضوعات انتخابی بخشی از زندگی روزمره‌اش هستند که نسبت به آن‌ها بی‌توجه

بوده و به عبارت دیگر، درگیری‌های ذهنی فروخته‌ای هستند که غالباً فرد به زبان نمی‌آورد و به صورت نیمه‌آگاهانه با آن‌ها مواجه می‌شود و پرداختن به این بخش‌های مغفول زندگی، برای مخاطب جذابیت دارد. دوم این که دقیقاً به خاطر همین ویژگی ناآگاهانه بودن این نوع افکار و رفتارها، فرد فکر می‌کند این موضوعات صرفاً اختصاص به خودش دارند و در نتیجه بازنمایی عمومی این موارد باعث می‌شود، مخاطب دیگران را نیز در این چالش‌های فردی که گاهی غیرمنطقی و تمسخرآمیز نیز هستند شریک بداند و این تسهیم معنا با دیگران برای وی جذابیت‌بخش است.

د. سرخوشی‌های تهی از معنا

بخش قابل توجهی از این صفحه به سرخوشی‌های دوران نوجوانی اختصاص دارد که همذات‌پنداری گروه سنی نوجوان را برمی‌انگیزد. نام‌گذاری بسیاری از استوری‌های صفحه با نام «دیوانگی»، نشان از همین سرخوشی است که برای مخاطب فضایی فارغ از دغدغه، چارچوب‌های اخلاقی، تفکر و معنا را رقم می‌زند. این صفحه همچون بسیاری دیگر از صفحات فان مجازی، با تزریق سرخوشی کاذب، مخاطب را برای مدتی هرچند کوتاه غرق در یک نشنگی اعتیادگونه می‌کند و از این راه عامه مخاطبان نوجوان را به خود جذب می‌کند.

در پست‌های این صفحه و یا استوری‌ها که معمولاً کمتر از ۱۵ ثانیه طول می‌کشد و از نظر معنایی نازل‌تر از پست‌هاست، سرخوشی‌های روزمره یک نوجوان را می‌بینیم که با هر مسئله کوچکی می‌تواند بخندد و مخاطب را همچون یک رفیق مجازی بخنداند، درست شبیه به گروه‌های دوستی نوجوانان که در دوره‌های خود بدون هیچ تلاش خارق‌العاده‌ای، صرفاً با طنزهای ساده و ایماواشاره‌های خنده‌دار، تهییج می‌شوند. به عنوان مثال می‌توان به این موارد اشاره کرد: باد کردن بادکنک قدیمی فاسد و ترکیدن آن، دوبله شخصیت‌های سینمایی یا سریالی، تغییر چهره با انواع فیلترها و یا بیان جملاتی که امور معمولی را به شیوه‌ای غیرمعمولی بیان می‌کند، مانند «امروز خواستم به کارهای عقب مونده‌ام برس‌م ولی دیدم اونا عقبن، اونا باید بهم برس‌ن»، «زندگی فقط اونجاست که گوشیت فول شارژ میشه

و می‌تونی اونوری بخوابی»، «می‌گن خدا خر و شناخت و بهش شاخ نداد. پس چرا به سوسک بال داد؟ ولی به من که اشرف مخلوقاتم بال نداد؟».

محتوای پست‌ها نیز در بخش قبل توضیح داده شد. این ساده‌انگاری مفهومی و هنر نازل، نه منحصر به این صفحه بلکه شاخصه هنر اینفلوئنسرهای مجازی است که صرفاً در بستر زیبایی‌شناسی پست‌مدرن قابل تحلیل‌اند. لذت مخاطب از استغراق پوچ در این نوع صفحات، نشأت گرفته از فرهنگ جهانی است که در آن زیست می‌کند.

ه. بازنمایی تناقض

پرداخت تناقض‌ها، شکست ساختارهای آشنا و برعکس کردن کلیشه‌های فرهنگی رایج، از دیگر فانتزی‌های این صفحه است. بازنمایی شخصیت مادر با همان پوشش همیشگی، در کاراکتر تک‌تیراندازی که در جنگ برای شستن ظرف‌های مهمانی، از بالای پشت‌بام با سلاح دوربرد، مهمان را می‌کشد، نوعی از تناقض‌گویی طنزآمیز در این صفحه است. تقلید رقص از شخصیت‌های اینستاگرامی، توسط شخصیت مادر با پوشش بخصوصش یعنی چادر، روسری و پیشبند ظرف‌شویی از دیگر نمونه‌هاست. این نوع ساختارشکنی و شوخی با نسلی که چندان در فضای مجازی حضور فعالی ندارند، به کارگیری همان نقیضه و هزلی است که اسمیت در زیبایی‌شناسی پست‌مدرن به آن اشاره می‌کند.

و. گونه‌بندی‌ها

در این صفحه، شاهد گونه‌بندی مسائل مختلف اجتماعی هستیم. گونه‌بندی‌های خلاقانه، تکنیکی جذاب است که در بسیاری از استندآپ‌کمدی‌ها استفاده می‌شود. بازنمایی انواع دانش‌آموز، انواع مدل حرف‌زدن، انواع معلم، انواع خواب دیدن و ... از نمونه‌های گونه‌بندی در این صفحه است.

گونه‌بندی‌های اجتماعی همچون کلیشه‌های روزمره، از دو جهت برای مخاطب جذابیت دارد: اول این که این گونه‌بندی‌ها از موضوعات آشنا برای مخاطب انتخاب می‌شود و از سوی دیگر، ارائه طبقه‌بندی طنزگونه از موضوعات آشنا مانند انواع ارتباطات

یا موقعیت‌های انسانی، می‌تواند برای مخاطب جذابیت داشته باشد.

۶-۵-فانتزی محوری: نوجوان سرخورده؛ سرخوشی‌های لحظه‌ای

با در نظر گرفتن بسامد هریک از مضامین، شخصیت‌ها و موقعیت‌ها که در جدول ذیل آمده است به نتایج قابل‌تأملی می‌رسیم. همان‌طور که در جدول شماره ۲ آمده است، «چالش‌های والد-فرزندی» و «هجو خویشتن» از پرتکرارترین مضامین صفحه است. پریسا، مادر، پدر و کادر مدرسه نیز به ترتیب، پرتکرارترین شخصیت‌آرتیفکت‌ها هستند. خانه در موقعیت‌های مختلف، بیشتر از بقیه تکرار شده است.

جدول ۲ (بسامد زمینه فانتزی صفحه پوربلیک)

بسامد موقعیت‌ها		بسامد شخصیت‌ها										بسامد مضامین اصلی							
مترقه (خیابان، پارک، ماشین، آژانسگاه، بیابان...)	مدرسه	خانه	مترقه	کراش	همسایه	دوست	هم‌کلاسی	کادر مدرسه	پدر	مادر	پریسا	گونه بندی‌ها	اغراق در کلیشه‌های روزمره	پانزدهای تناقض	سرخوشی‌های تپمی ازمنما	هجو خویشتن	چالش‌های همالان	چالش‌های مدرسه- دانش‌آموزی	چالش‌های والد-فرزندی
۱۷	۶	۳۸	۱۳	۲	۲	۶	۴	۹	۱۲	۲۳	۵۴	۵	۱۰	۵	۸	۱۴	۸	۶	۲۵

همان‌طور که مشاهده می‌شود، چالش با والدین پربسامدترین فانتزی صفحه است، چنانچه که شخصیت پریسا، مادر و پدر و همچنین موقعیت خانه پربسامدترین زمینه‌ها هستند. چالشی که در این رابطه وجود دارد، انکار، تحقیر و نادیده انگاشته شدن نوجوان توسط نسل قبل است که نوعی سرخوردگی را به دنبال آورده است. سرخوردگی از ارتباط خوشایند با نسل پیشین و نوعی اعتراض به چارچوب‌های معمول خانوادگی و اجتماعی؛ اما آیا پوربلیک برای اثبات شخصیت مستقل نوجوان، مخاطب را به کنشی عاقلانه دعوت می‌کند؟ پاسخ منفی است. هجو خویشتن و پذیرفتن سرخوردگی، تنها کنشی است که ناخودآگاه پیشنهاد شده است. هجو خویشتن به این معنی است که خود نوجوان نیز انکار و تحقیر نسبت به شخصیت خود را پذیرفته و در مرتبه‌ای بالاتر، خود نیز خویشتن را هجو

می‌کند. راه‌حل برون‌رفت از این همه انکار، «سرخوشی» است. طنزهای تهی از معنا و بامزگی‌های پوچ، راه‌هایی است برای سرخوشی‌های لحظه‌ای جهت‌گریز از واقعیت زندگی و فرار از یک اقدام اصلاح‌طلبانه؛ به عبارت دیگر: حالا که درک نمی‌شوی، نیاز به تلاش نیست، مرا مصرف کن و همین چند دقیقه را لذت ببر!

جمع‌بندی

زیبایی‌شناسی پست‌مدرن، زیبایی‌شناسی فروکاهنده و تقلیل‌گرایانه است که به نوعی منطق فرهنگی نظام سرمایه‌داری است. آثار پست‌مدرن سعی دارند با ایجاد سرخوشی‌های لحظه‌ای نازل، راه‌گریزی باشند از فشاری که نظام سرمایه‌داری بر جامعه وارد می‌کند. به گفته استریناتی «آرامش و فرجه‌ای که این آثار به مردم می‌دهد باعث می‌شود آن‌ها واقعیت سخت و دردناک زندگی در یک جامعه سرمایه‌داری را بپذیرند. این‌گونه آثار مردم را از مقاومت در برابر نظام سرمایه‌داری و تلاش برای ساختن جامعه متفاوتی که در آن می‌تواند آزاد، شاد و راضی باشند باز می‌دارد» (استریناتی، ۱۳۹۲: ۱۰۲).

سلبریتی‌ها، میکروسلبریتی‌ها، میکروبلابلاگرها و حتی افراد کم‌شهرتی که هنوز به‌طور کامل در زمره میکروسلبریتی‌ها وارد نشده‌اند، همگی در چارچوب فرهنگ شهرت و خودبرندینگ در پی ایجاد همین سرخوشی‌های لحظه‌ای هستند و می‌توان گفت خودآگاه یا ناخودآگاه بازوهای هنری و رسانه‌ای نظام سرمایه‌داری محسوب می‌شوند. بازوهایی پرقدرت و جذاب برای کنترل نارضایتی طبقات نابرابر اجتماعی و تزریق سرخوشی‌های نازل. مخاطبین این آثار به گفته‌ی آدرنو «کم‌کم نسبت به واقعیت بی‌تفاوت می‌شوند و در عوض توجه خود را به نوعی سرگرمی که نیازی به توجه زیاد ندارد معطوف می‌کنند» (Adorno, 1961: 309-310).

می‌توان گفت این نوع صفحات که با ذائقه مخاطب تقلیل‌یافته‌ی عصر جدید سنخیت دارد کاملاً مبتنی بر مبانی فکری عصری است که در آن قرار داریم. در لحظه زندگی کردن، شاد بودن‌های مقطعی، زندگی را به سخره گرفتن، چشم‌پوشی از مفاهیم والا و خالی بودن از معانی انسانی منطبق بر خلیفه‌اللهی، زیربنای فکری عصر پسمادرن است که

در هنر و فرهنگ جوامع، سرریز شده و نشانه‌های آن را در پدیده‌هایی همچون صفحات اینستاگرامی می‌بینیم.

در عصر رسانه‌ایِ نمایشی، نوجوان‌های بسیاری به امید «دیده شدن» و تبدیل شدن به قهرمان و سلبریتی مجازی، وارد فضای مجازی شده و به تولید آثار کم‌کیفیت مشغول شده‌اند. آثاری که از ممیزی‌های فرمی و محتوایی سخت‌گیرانه‌ی رسانه‌های مدرن مثل صداوسیما یا سینما بی‌نیازند و بدون هزینه‌ی قابل توجه، تخصص کافی یا صرف زمان طولانی تولید می‌شوند و بی‌واسطه‌ی مجوزهای اکران، در دست مخاطب قرار می‌گیرند و بازخورد مخاطب را مستقیم و بی‌فوت وقت به سازنده اثر منتقل می‌کنند.

با تحلیل یکی از صفحات شاخص تینیجری در اینستاگرام و بررسی بسیاری از صفحات مشابه، به این نتیجه می‌رسیم که میکروسلبریتی‌های نوجوان هرچند از آزادی‌های فضای مجازی و عبور از خط قرمزهای اجتماعی بهره‌مندند، اما از نظر ذهنی، دچار نوعی سرخوردگی خانوادگی-اجتماعی هستند که سعی دارند با رفتاری فرافکنانه یعنی نمایش سرخوشی‌های سطحی لحظه‌ای و کنش‌های کودک‌کسان بر این سرخوردگی سرپوش بگذارند.

یکی از راه‌های مهم تعامل با نوجوان عصر پست‌مدرن، ارجاع وی به ارزش‌های ملی است. شناساندن قهرمان‌های حقیقی اثرگذار در جامعه ایرانی که به حق، توانمندی رقابت با سلبریتی‌های پوچ‌گرای عصر پست‌مدرن را دارند، می‌تواند گام موثری در کاهش سرخوردگی نوجوان ایرانی و هدایت وی به سمت کنش‌های مؤثر فردی و اجتماعی باشد.

تعارض منافع

تعارض منافع ندارم.

ORCID

Hafize Mahdian



<https://orcid.org/0009-0003-6482-6071>

منابع

- آبیدین، کریستال (۱۳۹۸) *سلبریتی‌های اینترنتی؛ فهم شهرت آنلاین*، ترجمه احسان شاه‌قاسمی، تهران: سوره مهر.
- احمدی، محمد (۱۳۹۷) *رتوریک از نظریه تا نقد*، تهران: پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی.
- (۱۳۹۸) *فانتزی شاه قهرمان ملی، قهرمان دینی: شیوه‌ای برای برقراری ارتباط با دربار در شعر مدیحه‌سرایان قرن پنجم و ششم*.
- استریناتی، دومینیک (۱۳۹۲) *نظریه‌های فرهنگ عامه*، ترجمه ثریا پاک‌نظر، تهران: گام نو.
- اسمیت، فلیپ (۱۳۸۳) *درآمدی بر نظریه فرهنگی*، ترجمه حسن پویان، تهران: دفتر پژوهش‌های فرهنگی.
- بانکی‌زاده، زهرا (۱۳۸۴) *پست‌مدرن و عوامل مؤثر در شکل‌گیری آن از نظر جامعه‌شناسی*، نشریه هنر، شماره ۶۴، صص ۱۱۶-۱۴۵.
- بزرگی، حوریه (۱۴۰۰) *رساله دکتری صورت‌بندی مفهومی فرهنگ سلبریتی در ایران*، رشته فرهنگ و ارتباطات، دانشگاه باقرالعلوم.
- جیمسون، فردریک (۱۳۷۹) *منطق فرهنگی سرمایه‌داری متأخر*، ترجمه مجید محمدی، تهران: هرمس.
- چهارسوقی‌امین، تینا و علی‌اصغر سلطانی و محمدجواد حجازی (۱۳۹۸) *رتوریک سیاسی و الگویابی پارلمانی در نطق‌های عمومی فراکسیون امید و ولایت، جستارهای زبانی*، شماره ۳، صص ۲۱۳-۲۳۹.
- رابرتس، آدام (۱۳۸۶) *فردریک جیمسون*، ترجمه وحید ولی‌زاده، تهران: نی.
- راودراد، اعظم و مرضیه خلقتی (۱۴۰۰) *گونه‌شناسی اطلاعات غلط متنی-ویدئویی در رسانه‌های اجتماعی*، رسانه، شماره ۱، صص ۵-۲۷.
- صابری، رضا (۱۳۸۰) *معنا و مبانی پست‌مدرنیسم در هنر و معماری امروز*، هنرهای تجسمی، شماره ۱۱، صص ۱۱۵-۱۱۷.
- کشمور آلیس (۱۳۹۶) *فرهنگ شهرت*، ترجمه احسان شاه‌قاسمی، تهران: پژوهشگاه فرهنگ، هنر و ارتباطات.

زیبایی‌شناسی پست‌مدرن و میکروسلبریتی‌های نوجوان ...؛ مهدیان | ۱۸۵

منتظر قائم، مهدی و محمدحسن یادگاری (۱۳۹۵) ارائه مدل مفهومی - نظری خوانش رتوریک

انتقادی، فصلنامه جامعه، فرهنگ، رسانه، شماره ۱۸، صص ۹-۲۲.

مهدی‌زاده، محمد مهدی (۱۳۸۹) نظریه‌های رسانه: اندیشه‌های رایج و دیدگاه‌های انتقادی، تهران:

همشهری.

مهرتبار، نسیم (۱۳۸۰) پست‌مدرنیسم، هنرهای تجسمی، شماره ۱۲، صص ۳۶-۳۹.

References [In Persian]

Adorno, T (1961) *The Culture Industry*, London, Routledge.

Ahmadi, M (2017) *Rhetoric from Theory to Criticism*, Tehran: Research Institute of Humanities and Cultural Studies.

Ahmadi, M (2018) *The fantasy of the king*, the national hero, the religious hero: a way to communicate with the court in the poetry of the poets of the 5th and 6th centuries.

Bankizadeh, Z (2014) Postmodernism and the effective factors in its formation from the point of view of sociology, *Art Journal*, 64, 116-145.

Baudrillard, J. (1985) *The ecstasy of communication*, in H. Foster (ed). *Postmodern Culture*. London: Pluto Press: 126-34

Borman, Ernest G (1972) Fantasy and Rhetorical Vision: The Rhetorical Criticism of Social Reality, *Quarterly Journal of Speech*. 58. 396-407.

Bozorg, H (1400) *conceptual formulation of celebrity culture*, Qom: Bagheral Uloom University.

Chaharsoghi Amin, T. Soltani, AA and Hijazi MJ (2018) Political rhetoric and parliamentary modeling in the public speeches of Omid and Velayat Fraction, *Language Related Research*, 3, 213-239.

Driessens, Olivier (2018) *Celebrity in the age of global communication networks in: Anthony Elliott, Routledge Handbook of Celebrity Studies*, London: Routledge.

Foss, s. k (2017). *Rhetorical criticism: Exploration and practice*. Waveland Press.

Hart, R. P & Daughton (2015) *Modern rhetorical Criticism* Routledge.

Harvey, D (1989) *The Condition of Postmodernity*, Oxford, Basil Blackwell

Ilie, C (2008) Rhetoric and Language. In Wolfgang Donsbach (ED): *The International Encyclopedia of Communication*. Singapore: Blackwell Publishing.

Jameson, Fredric (1948) *Postmodernism or the Culture Logic of Late Capitalism*, *New Left Review* 46, 53-92

Laughey, Dan (2007) *Key Themes in Media Theory*, McGraw-Hill Education (UK).

- Mahdizadeh, Mohammad Mahdi (1389) *Media Theories: Popular Thoughts and Critical Perspectives*, Tehran: Hamshahri.
- Marshall, P.David (2010) *The promotion and presentation of the self: celebrity as marker of presentational media*, Volume 1, Oxon, England: Routledge
- Mehrtbar, Nasim (2010) Postmodernism, *visual arts*, 12, 36-39.
- Montazer Qaim, Mehdi and Mohammad Hasan Yadgari (2015) Presenting a conceptual-theoretical model of critical rhetoric reading, *Society, Culture, Media*, 18, 9-22.
- Olson Lester c., Finnegan Cara A (2008). *Hope Diane S, Visual Rhetoric _ A Reader in Communication And American Culture*, Los Angles& London& New Delhi& Singapore: Sage.
- Ravadrad, A. Khelkhati, M (1400) Typology of text-video misinformation in social media, *Media*, 1, 5-27.
- Saberi, R (2008) The meaning and Basics of postmodernism in today's art and architecture, *Visual Arts*, 11, 115-117.



استناد به این مقاله: مهدیان، حفیظه. (۱۴۰۲). زیبایی‌شناسی پست‌مدرن و میکروسلبریتی‌های نوجوان (تحلیل رتوریک فانتزی «نوجوان سرخورده: سرخوشی در لحظه» در صفحه اینستاگرام poorblack)، فصلنامه مطالعات رسانه‌های نوین، ۹(۳۶)، ۱۴۱-۱۸۶. DOI: 10.22054/nms.2022.63661.1275



New Media Studies is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License..